Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 243
Simbătă 25 august 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală cu prilejul zilei de 23 August

23 August 1956.. Se împlinesc 12 ani de la eliberarea patriei noastre. Oamenii muncii din Capitală ca și întregul nostru popor s-au pregătit cu cea mai mare însuflețire pentru a cinsti această măreață sărbătoare.

Ca de obicei, cu prilejul acestei zile, marea piață Stalin din Capitală are un aspect festiv Stema Republicii Populare Romîne, aflată deasupra tribunei centrale domină întreaga piață. Dedesubt sînt înscrise cuvintele: „23 August 1956. Trăiască și înflorească Republica Populară Romînă".

Deasupra celorlalte tribune au fost ridicate pancarte pe care sînt înscrise chemări închinate marii aniversări.

La intrarea în piață se află portretele lui Marx, Engels, Lenin — învățătorii oamenilor muncii din întreaga lume. De jur împrejur, deasupra tribunelor, pe colonadele sărbătorești, tricolorul romînesc se îmbină, în unduirea vîntului, cu purpurul steagurilor roșii.

In tribune se află membri ai C.C. al P.M.R., ai guvernului, ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor de masă, oameni de știință, artă și literatură, generali și ofițeri superiori activi și de rezervă ai Forțelor Armate ale R.P.R., numeroși oameni ai muncii, fruntași din întreprinderile și instituțiile Capitalei care au întîmpinat ziua de 23 August cu frumoase succese în muncă, ziariști romîni și străini.

In tribune se găsesc de asemenea oaspeți din țările vecine și prietene, ca și din țările capitaliste, care la invitația organizațiilor de masă și instituțiilor noastre culturale ne vizitează țara.

Ora 8.30. Primiți cu puternice aplauze, în tribuna centrală iau loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gh. Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, general colonel Al. Drăghici, Al. Moghioros, C. Pîrvulescu, general colonel L. Sălăjan, Șt. Voitec, J. Fazekaș, Gh. Hossu, Al. Bîrlădeanu, acad. M. Sadoveanu, acad. C. I. Parhon, I. Cozma, Fl. Dănălache, Th. Iordăchescu, general maior Ion Gheorghe, Gh. Stoica, Sorin Toma, general locotenent I. Tutoveanu, general locotenent Gh. Pintilie, general locotenent Al. Vasiliu.

In tribuna centrală au luat loc de asemenea: tovarășii Istvan Dobi, președintele Prezidiului R. P. Ungare, Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, care își petrec concediul de odihnă în țara noastră, și Șandor Ronai, președintele Adunării de Stat a R. P. Ungare, conducătorul delegației parlamentare maghiare care ne vizitează țara.

Intr-o altă tribună, au luat loc membrii corpului diplomatic acreditați în R.P.R.

In piață și de-a lungul șoselei, trupele, perfect aliniate, așteaptă începerea paradei.

Se aude un sunet prelung de trompetă ce dă onorul. Intr-o mașină militară deschisă sosește ministrul Forțelor Armate ale R.P.R. general colonel Leontin Sălăjan, care după ce primește raportul generalului locotenent Al. Vasiliu, comandantul garnizoanei militare a orașului București, trece în revistă trupele.

Ministrul Forțelor Armate se urcă apoi la tribună de unde rostește cuvîntul de salut și felicitare în numele C.C. al P.M.R. și al guvernului R.P.R.

Fanfara intonează Imnul de Stat al R.P.R. Acordurile solemne se împletesc cu cele 20 de salve de artilerie trase în semn de salut.

guvernului ca simbol al dragostei și recunoștinței față de partid și guvern, față de popor.

In piața Stalin se revarsă apoi uriașele coloane de locuitori ai raioanelor 23 August, Tudor Vladimirescu Grivița Roșie, care se reunesc și defilează împreună. Pe panouri mari este înscrisă ziua istorică a eliberării: 23 August.

In frunte pășesc reprezentanți ai muncitorilor din întreprinderile industriale din aceste raioane care au încheiat victorioși primele 6 luni din actualul cincinal.

In vasta piață pășesc bravii metalurgiști de la uzinele „23 August", care deschid coloana demonstranților din raionul cu același nume. Răsună urale, se scandează lozinci. Pe fețele tuturor se citește bucuria, entuziasmul acestei glorioase zile. Emblema uzinelor „23 August" este cunoscută și prețuită acum nu numai în întreaga țară dar și peste hotare.

In coloana care se apropie de tribune pot fi recunoscuți harnicii metalurgiști de la uzinele „Mao Tze-dun". Ropote puternice de aplauze salută apariția unui car alegoric avînd expusă macheta prototipului unui nou autobuz romînesc.

Trec acum lucrătorii Combinatului Poligrafic Casa Scînteii — adevărată cetate a luminii și culturii, mîndrie a întregului nostru popor. Prin strădania constructorilor și a zecilor de tineri care au lucrat pe acest șantier, în ajunul zilei de 23 August au fost aproape terminate lucrările de finisare a combinatului.

Aplauze îndelungate întîmpină pe harnicii constructori de mașini agricole de la uzinele „Semănătoarea". Un grafic înfățișează primele succese dobîndite de colectivul acestei întreprinderi O dată cu coloana pătrunde în piață, trasă de un tractor pe roți, noua mașină agricolă construită pentru prima dată în țara noastră. Este combina de recoltat cereale. O inscripție vestește că uzinele „Semănătoarea" au fabricat primele 100 de combine romînești.

Pînă la eliberare țara noastră era tributară străinătății pentru circa 95 la sută din necesarul de utilaje și mașini. In anii primului plan cincinal peste 60 la sută din necesarul de mașini și utilaje pentru diferitele ramuri industriale ca și pentru agricultură a fost acoperit din producția internă Producția globală a industriei constructoare de mașini a înregistrat în 1955 o creștere de 4 ori față de anul 1949.

O locomotivă și un vagon de călători — carul alegoric al bravilor ceferiști de la Complexul C. F. R. „Grivița Roșie" — vestea apariția coloanei oamenilor muncii din raionul Grivița Roșie.

Purtători ai unor vechi tradiții de luptă revoluționară, ceferiștii „Griviței Roșii" au venit la măreața sărbătoare a eliberării cu zeci și sute de steaguri tricolore și roșii.

In rîndurile zecilor de mii de demonstranți trec muncitorii întreprinderilor industriei chimice, cărora statul democrat-popular le-a încredințat misiunea folosirii imenselor bogății naturale de care dispune țara noastră.

In piață se revarsă asemenea unui șuvoi miile de muncitori din întreprinderile industriei ușoare ale Capitalei. Sînt textiliștii de la întreprinderea „Țesătoriile reunite", unitate fruntașă pe ramură, de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", Industria Bumbacului A și B, uzinele textile „7 Noiembrie", „Dacia", „Bella Breiner", „Mătasea populară".

Parada militară

In răpăit cadențat de tobe, deschide parada un grup de toboșari, elevi ai școlii militare de muzică. Urmează elevii ofițeri ai Academiilor militare. Sînt ofițeri ai armatei noastre populare, cadre destoinice și talentate ale forțelor noastre armate care se străduiesc zi de zi să-și însușească în mod desăvîrșit știința și arta militară.

Căștilor de oțel și epoleților roșii ai infanteriștilor le urmează beretele și epoleții de culoarea brazilor: trec infanteriștii crestelor, vînătorii de munte. Aspectul paradei se schimbă din nou: trece acum batalionul de infanterie marină, urmat de batalioanele grănicerilor și trupelor de securitate.

Fanfara intonează un nou marș. Urmează defilarea trupelor de infanterie moto.

Se aude huruit de motoare și senile. Incepe defilarea artileriștilor. Trec tunuri de diferite calibre tractate de mașini de luptă speciale cu o mare mobilitate și putere de tracțiune. In sunetele unui marș vioi trece acum o unitate de aruncătoare de mine, arme moderne, cu o mare putere de foc.

In piață își face apariția coloana trupelor de artilerie antiaeriană. Păzitorii vigilenți ai spațiului aerian al patriei defilează cu un armament modern. Se disting tunuri automate cu tragere rapidă și uriașe radioproiectoare. Și în timp ce prin piață defilează artileriștii, în înălțimile albastre trec cu mare viteză formații de reactoare. Săgețile argintii abia pot fi urmărite. Cei ce stăpînesc aceste aparate minunate posedă înalte cunoștințe tehnice, curaj și măiestrie în arta zborului.

Ultimele ecouri ale motoarelor se pierd în depărtare. Trompetele răsună din nou, vestind că parada militară a luat sfîrșit.

Incepe demonstrația oamenilor muncii

Fanfara intonează „Marșul Partizanilor". In aplauzele asistenței trec în rînduri compacte gărzile muncitorești. La 23 August 1944 mii de muncitori au răspuns chemării Partidului Comunist Romîn, înrolîndu-se în gărzile muncitorești care, purtînd în fruntea lor steagul libertății, au luptat pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist.

...Un moment de liniște se așterne deasupra marii pieți. Deodată, în văzduhul proaspăt al dimineții se înalță glas de trompete, răsună răpăit de tobe. In pas sprinten, tineresc, vin pionierii, întruparea năzuințelor și nădejdilor de viitor. Mulți dintre ei au vîrsta eliberării patriei.

Din rîndul pionierilor țîșnesc spre tribuna oficială băieți și fete, cu obrajii îmbujorați de emoția clipei, cu brațele încărcate de flori pe care le oferă conducătorilor partidului și

Umăr la umăr

Un taraf popular care revarsă melodii peste marea de oameni ce se îndreaptă spre piața Stalin deschide defilarea oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii București. Aproape 2.000 de muncitori din gospodăriile agricole de stat, mecanizatori din S.M.T.-uri, colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale din regiune, iau parte la marea demonstrație. Ei raportează cu mîndrie că în cinstea marii sărbători au terminat cu 10 zile mai devreme decît anul trecut treierișul griului, orzului, mazărei, și își predau cu bucurie cotele de produse agricole pe care le datorează statului. Numeroase comune ca Corbeanca, Călinești și altele, au raportat că și-au achitat în proporție de sută la sută cotele către stat.

Manifestanții poartă spice de griu, fructe, struguri, precum și tulpini de porumb cu știuleți cu tot, rod al muncii lor harnice. Oamenii muncii de pe ogoare poartă de asemenea numeroase pancarte pe care sînt înscrise rezultatele bune obținute prin lucrarea în comun a pămîntului cu mijloace mecanizate. Gospodăria colectivă din Lăceni, raionul Alexandria, a recoltat de pe 59 ha cultivate cu grîu o producție medie de peste 2.100 kg la hectar, iar colectiviștii din Ciochina, Mărculești etc., au obținut producții care depășesc cu aproape o dată și jumătate pe cele obținute de țăranii muncitori cu gospodărie individuală.

Un grafic uriaș intitulat „Pe calea belșugului" domină coloana. El oglindește dezvoltarea sectorului cooperatist al agriculturii din regiunea București, de la cel de al II-lea Congres al P.M.R. pînă acum. Datorită intensificării muncii politice, în regiune au luat ființă în această perioadă 585 de noi gospodării colective și întovărășiri agricole în care s-au înscris 34.818 familii de țărani muncitori cu 62.532 ha de pămînt.

Piața pare dintr-odată o nesfîrșită grădină ale cărei flori au prins să mărșăluiască. Peste tot cîntec și joc o simfonie originală în care cîntă cimpoaie și fluiere, viori și țambale. Sute de melodii și totuși una singură. Mii de artiști amatori din satele noastre aduc acum ecoul încă viu al grandioaselor concursuri artistice de masă. Piața răsună ca o imensă sală de concert. Și totuși aici nu se află decît o mică parte din cei 600.000 de meșteri ai cîntecului și jocului care au participat la marile întreceri artistice populare.

In cadrul coloanelor nesfîrșite ce vin spre piața Stalin, demonstrează numeroși medici, surori, farmaciști — armata luptătorilor pentru sănătatea poporului — lucrători din comerțul de stat, după care urmează sportivii. Cu pasul hotărît, cu fruntea sus, cu privirea luminoasă trec mii de sportivi din diferitele asociații. In piață își fac apariția acum sportivii selecționați în vederea jocurilor olimpice de la Melbourne și a viitoarelor întîlniri internaționale precum și sportivi de la asociațiile „Energia", „Locomotiva", „Recolta", „Progresul" etc. Demonstrația sportivilor este încheiată de cei aproape 900 de participanți la finalele marilor competiții sportive de masă „Spartachiada de Vară a Tineretului".

Marea demonstrație din ziua celei de a 12-a aniversări a eliberării naționale a Romîniei a luat sfîrșit. Mii de oameni ai muncii au umplut piața și intonează imnul de luptă al oamenilor muncii de pretutindeni: „Internaționala".

Aspecte de la demonstrația oamenilor muncii.

COMUNICAT

La 21 august a.c. s-a ținut ședința Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

La primul punct al ordinei de zi, Comitetul Central a analizat mersul campaniei agricole de vară și a stabilit măsuri corespunzătoare în vederea terminării grabnice a treierișului în toată țara, a îndeplinirii în întregime și în termen a sarcinilor de colectare și achiziționare a cerealelor și a executării în bune condițiuni a muncilor agricole de toamnă.

La al doilea punct al ordinei de zi cu privire la întărirea și îmbunătățirea conducerii Ministerului Căilor Ferate, Comitetul Central a hotărît să recomande în funcția de ministru al Căilor Ferate pe tovarășul Ion Cozma, eliberîndu-l din funcția de secretar al C.C.

Ca secretar al C.C. al P.M.R. a fost ales tovarășul Gheorghiu Vladimir.

De pe ogoarele patriei

Și-au îndeplinit îndatoririle față de stat

Țăranii întovărășiți și cei cu gospodării individuale din comuna Orlea, raionul Corabia, au terminat primii pe raion treierișul păioaselor. In pas cu treierișul, ei au organizat predarea cotelor datorate statului și transportarea lor la baza de recepție. Planul de colectare la griu a fost realizat în această comună în proporție de 100 la sută.

Fruntași la treieriș și la predarea cotelor au fost comuniștii Ciucă Ristea, Toma Mîndruță, Roșioru Marin și alții.

Exemplul țăranilor muncitori din comuna Orlea a fost urmat și de cei din comuna Gura Padinii, care de asemenea și-au predat la timp cotele cuvenite statului.

Grîu curat, bob și bob

Zilnic sosesc la baza de recepție Costești, regiunea Pitești, lungi convoaie de care încărcate cu grîu. Personalul bazei, în frunte cu Ion Mihai, șeful bazei, depune eforturi deosebite pentru a reduce la minimum timpul de așteptare al celor veniți să-și predea cotele.

Intr-una din zilele trecute au predat cotele colectiviștii, întovărășiții și țăranii cu gospodării individuale din comunele Șerbănești și Gliganul, griu curat, bob și bob. Delegatul de convoi, Florea Șt. Popa, vîntura cu mîndrie boabele mari, arătîndu-le tehnicienilor bazei ce mare greutate hectolitrică au cerealele aduse de ei. Buna calitate a griului predat face să nu mai fie necesară selectarea lui.

O bază de recepție fruntașă

O bază de recepție fruntașă este și cea din Sărățuica, raionul Urziceni. Tov. Stan T. Vasile, șeful bazei, împreună cu magazionerii Nic. Niculescu și Gh. Dumitrescu și cu laborantul Nicolaie Moise respectă cu strictețe programul de lucru, pentru ca nimeni dintre cei veniți să predea cotele să nu piardă timp așteptîndu-și rîndul. Țăranii muncitori din comunele Sărățeni, Balaci, Sf. Gheorghe și altele și-au predat în întregime și la timp cotele. Ei au fost foarte mulțumiți de felul cum personalul bazei și-a îndeplinit obligațiile de serviciu. Nu degeaba baza de recepție Sărățuica este socotită fruntașă pe raionul Urziceni. Ea și-a îndeplinit planul la recepția cerealelor păioase și acum se îngrijește de buna întreținere a cerealelor înmagazinate.

Buletinul muncilor agricole

In toate regiunile țării, cu excepția unor suprafețe mici din zonele de deal și de munte, recoltarea păioaselor și a culturilor de vară poate fi considerată terminată.

In ultimele zile lucrările de treieriș s-au desfășurat mai intens depășindu-se viteza zilnică prevăzută în aproape toate regiunile țării. Păioasele au fost treierate în proporție de circa 75 la sută, cu 20 la sută mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Regiunea București a terminat prima pe țară treierișul. Treierișul este terminat și în regiunile Craiova, Constanța, Pitești, Galați, Timișoara, Ploești, Oradea etc. Rămase în urmă sînt regiunile Cluj, Autonomă Maghiară și Stalin.

Stațiunile de mașini și tractoare au obținut succese în realizarea lucrărilor din campania de vară. Mecanizatorii din regiunile Constanța, Pitești, Timișoara, Craiova, Oradea etc., folosind metode avansate ca acționarea a două batoze la un tractor, cuplaje de mașini agricole, au reușit să depășească viteza zilnică de lucru și să execute lucrări de bună calitate. S.M.T.-urile: Tăndărei, Independența, Albești, Cobadin, Topraisar și Chirnogeni regiunea Constanța, Circea regiunea Craiova, Cioara-Doicești regiunea Galați, Costești și Miroși regiunea Pitești și altele, și-au depășit sarcinile de plan cu procente pînă la 25 la sută.

In toate regiunile țării au început pregătirile pentru lucrările agricole de toamnă. Deși arăturile de vară s-au executat în măsură nesatisfăcătoare, din ultimele informări primite din țară reiese că această lucrare continuă în prezent mai intens, încorporîndu-se totodată îngrășăminte organice și chimice. Paralel se desfășoară acțiunea de condiționare a semințelor pentru însămînțările de toamnă, repararea mașinilor și uneltelor agricole și pregătirea pentru recoltarea culturilor de toamnă.

Succesele colectivului de la G.A.S. Giurgiu

Antrenați în întrecere socialistă în cinstea zilei de 23 August, muncitorii, tehnicienii și inginerii de la gospodăria agricolă de stat Giurgiu au reușit să termine strînsul recoltei înainte de termenul planificat. Astfel, seceratul celor aproape 500 de hectare cultivate cu păioase a fost terminat cu zece zile mai devreme, iar treierișul, executîndu-se concomitent cu recoltatul, s-a putut termina la numai 2 zile de la încheierea recoltatului.

O atenție deosebită s-a acordat de asemenea executării arăturilor de vară. Pînă mai acum cîteva zile, s-au terminat de arat un număr de 300 de hectare.

Printre fruntașii gospodăriei se numără și combinerul Alexandru Otomega, care a realizat o depășire de 140 la sută, reușind astfel să cîștige peste 1.600 lei pe lună. De asemenea, șeful brigăzii I de tractoare, Gheorghe Stîngaciu, și-a depășit planul cu 140 la sută, cîștigînd lunar cîte 1.500—1 600 lei.

I. N. Coculeanu
corespondent

Recolte bogate

Pe malurile rîului Pereschiv, acolo unde se întinde tarlaua cu griu a întovărășirii „23 August", din satul Putredeni, oamenii secerau de zor. In două zile, voiau să strîngă recolta de pe cele 17 hectare. Și secerișul n-a durat mai mult. A treia zi, harnicii întovărășiți au început căratul la arie. Apoi a sosit batoza de la S.M.T.-Zeletin și primii snopi pe care i-a înghițit au fost ai întovărășiților.

Muncind din zori și pînă seara tîrziu, ei au reușit ca în decurs de două zile să treiere cele 27.677 kg de griu. Apoi l-au transportat la magazie, de unde griul va fi împărțit întovărășiților, fiecăruia după suprafața adusă în întovărășire și după munca depusă.

Anul acesta, în raionul Zeletin, griul a avut mult de suferit din cauza timpului nefavorabil. Cu toate acestea, acolo unde s-a lucrat după sfaturile agronomilor, adică la întovărășirile agricole și în gospodăriile colective, mai cu seamă, s-au obținut rezultate frumoase. Astfel, în satul Putredeni, comuna Glăvănești, întovărășiții au obținut în medie 1.600 kg de boabe la hectar, pe cînd țăranii individuali, abia 800—900 kg boabe la hectar.

Văzînd recoltele bogate obținute în întovărășire, numai în 2 zile au venit la sfatul popular, cu cereri de înscriere în întovărășirea agricolă, 6 țărani muncitori din Glăvănești.

In curînd, și întovărășirea din satul Putredeni se va transforma în gospodărie agricolă colectivă. Aceasta este dorința oamenilor din sat, acum cînd sînt convinși că munca organizată pe tarlale mari le aduce bunăstarea.

N. Horniceanu
corespondent

Solii artei noastre populare

Intre 16 și 22 august, s-a desfășurat la București finala celui de al IV-lea concurs artistic al căminelor culturale, caselor raionale de cultură și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective. In cadrul acestui concurs, 400.000 de artiști amatori — colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori individuali, învățători, agronomi, au dus din sat în sat frumusețea artei noastre populare. La faza finală s-au întrecut cele mai bune formații — 4.000 de artiști amatori din toate regiunile țării.

Concursul artiștilor amatori de la sate e o mărturie vie a grijii partidului nostru pentru dezvoltarea neconteniă a mișcării artistice din satele noastre.

Au venit țăranii la București

Da, au venit țăranii la București. Au mai venit și în alte dăți. După 1907, după 1933, mii și mii de truditori ai ogoarelor au avut „cinstea" să vină în Capitală. Numai că atunci rumînii ce ajungeau în inima țării îngroșau rîndul șomerilor ce jinduiau după o bucată de pîine uscată. In ultimii ani, ca și săptămîna trecută, țăranii au venit în Capitala patriei mînați de noi simțăminte. Au venit să cînte, să joace, au venit să povestească că în satele noastre sînt astăzi alte cîntece.

I-am privit cu nemăsurată dragoste pe artiștii de la sate și am văzut în dumnealor pe purtătorii credincioși ai artei noastre populare.

La începutul concursului am văzut moldovencele, blînde, cu păr de aur, cu glas de ciocîrlie. Cele din Moinești—Bacău, împreună cu flăcăii, au făcut cunoscute spectatorilor cîntece vechi de prin partea locului.

Țăranii au ținut cu orice preț să zică cîntecele noi făurite în zilele noastre. De aceea, corul căminului cultural din Brănești—Pucioasa aduce în interpretarea sa („Vizită în colectivă" de G. Bazavan), dragostea pentru holdele înfrățite, pentru gospodăria colectivă, pentru fruntașii satelor.

O fată de pe Crișuri, Elena Crișan din Comlăuș, raionul Criș, mi se pare că-i tare îndrăgostită. Fiindcă dragul ei e dus cătană, dînsa l-a chemat prin cîntecele „Adă, doamne, trenu-n gară" și „Bade cu căciula sură" să vină s-o fure, s-o ia de nevastă.

Vino, bade, de mă fură,
Că-s culcată afară-n șură
Și ușa-i de pipirig,
Nu-ți fie teamă de nimic.

Păi să vină dragul ei. Că fata-i zdravănă, frumoasă și bogată. Ii dă tat-su zestre toată moșia colectivei.

Dar cîntece frumoase nu sînt numai pe Crișuri. Am auzit cîntecele bănățenilor din Chizătău. Aștia-s tare făloși. Las' să fie, că au un cor strașnic ce poate să meargă la concurs cu fruntea sus. Nici piteștenii nu-s mai prejos, nici craiovenii, nici sibienii. Toți au adus, pe lîngă virtuozitate, simțămintele unor țărani pentru care arta a devenit tot așa de necesară ca și seceratul grîului sau prășitul porumbului.

Brigada

Ați auzit de Păcală și Tîndală. Sînt locuitori ai comunei Brănești. Au venit și ei la concurs. Sînt membri ai brigăzii artistice de agitație. Păcală merge înainte cu satul; Tîndală, nepriceput și nepăsător, trage lumea înapoi; s-a învățat cu opaițul și nu-i place lumina electrică; s-a obișnuit cu noroaiele și nu-i pasă că podul e stricat.

Dar mi l-a luat în primire Păcală și alți săteni inimoși, zicînd:

Cînd l-om lua noi cu gurița,
Nu-l spală nici Ialomița.

Păcală, om înțelept și gospodar, l-a spălat pe toți. Și pe directorul școlii, că nu s-a îngrijit de repararea băncilor de la școală, și pe președintele sfatului, care nu s-a arătat destul de gospodar în procurarea becurilor — că satu-i electrificat — și pe alți cetățeni care s-au dovedit nepăsători față de progresul satului.

I-am văzut pe colectiviștii din Insurăței-Galați. Au venit cu brigada lor să povestească bucureștenilor istoria satului: cea veche și cea nouă. I-am auzit cum și-au cîntat bucuria, cum au slăvit în cîntece pe cei ce sporesc bogăția holdelor înfrățite, pe cei ce trăiesc în belșug, chemînd alături de ei și pe alți țărani muncitori.

Floricică de cicoare,
Azi în sat e sărbătoare
Carele gem de bucate,
Hai cu noi de-acuma, frate!

Slavă partidului!

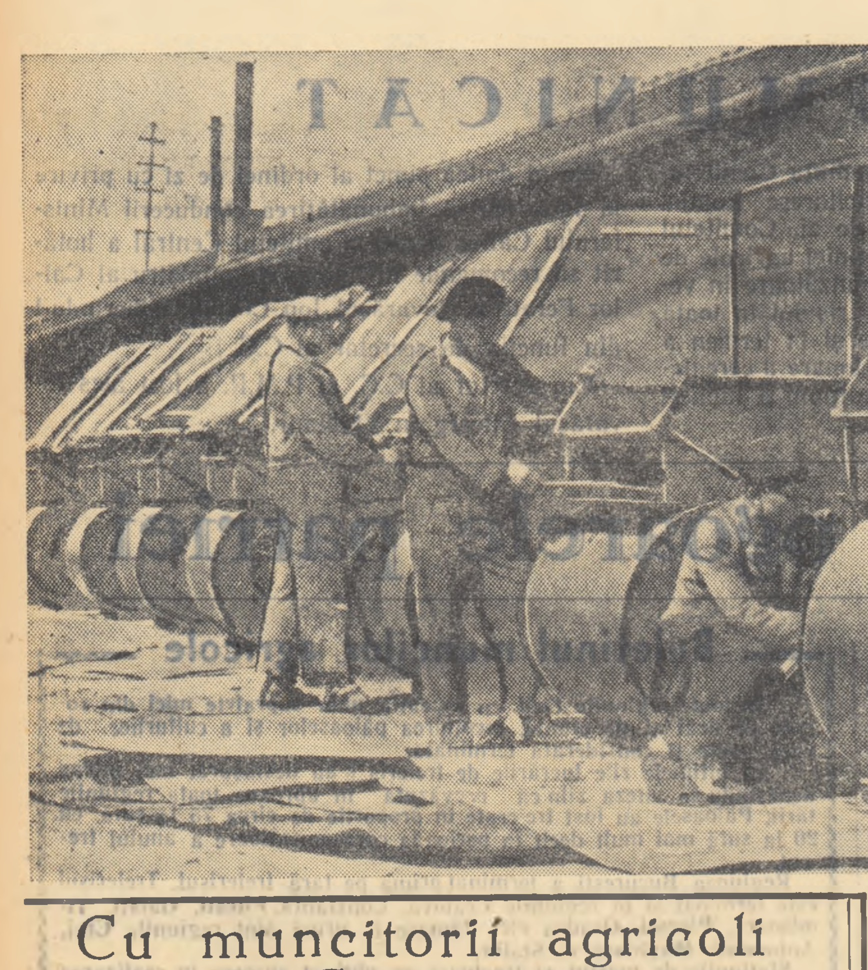
Nenumărate sînt cîntecele pe care le-au făurit muncitorii ogoarelor pentru frații lor de la orașe, pentru conducătorul înțelept al poporului nostru, partidul! Aproape că n-a existat cor al căminului cultural care să nu prezinte la concurs cîntece pentru slăvirea partidului nostru.

O țărancă muncitoare, o munteancă, întruchipînd simțămintele țăranilor muncitori pentru partid, a cîntat:

Am și eu astăzi un dor:
Să fiu, mamă, scriitor,
Ca să-i scriu o carte lui,
Dragului, partidului.

Aceasta este dorința legitimă, fierbinte a milioane de muncitori ai ogoarelor, care văd în partidul clasei muncitoare îndrumătorul și părintele lor înțelept.

A. MUREȘAN

Muncitorii de la „Tehnometal"-Timișoara fabrică selectoare pentru agricultură, cu ajutorul cărora semințele necesare însămînțărilor sînt bine curățate și selectate. Zilnic, pleacă de aici zeci de selectoare către unitățile agricole din țară.

In fotografie: se finisează un nou lot de selectoare ce vor lua în curînd drumul satelor patriei noastre.

(Foto B. ANTAL)

Cu muncitorii agricoli la Călimănești

Însemnări

In fiecare dimineață, în aceste zile însorite ale mijlocului de august, zeci și zeci de oameni ai muncii, sosiți din toate colțurile țării în pitoreasca stațiune balneo-climaterică Călimănești-Căciulata, pot fi văzuți trecînd cu pas rar spre izvoare. In dreapta drumului de asfalt, apele Oltului se zbat furtunoase: sar peste stînci, se prăbușesc în adevărate cascade, apoi se reped la vale tumultoase, vuind pe sub poduri, izbindu-se de maluri...

Pe drumul acesta i-am întîlnit zilele trecute pe Grigore Popovici și Petre Constantin. Grigore Popovici, este muncitor la gospodăria agricolă de stat Bucium, regiunea Iași; celălalt, maistru viticol la gospodăria agricolă de stat Poarta Albă.

...Cînd am ajuns în parcul din Căciulata, unde se află vestitele izvoare, soarele se ridicase deasupra munților, învăpăind cu aur și rubine aleile, rondurile de flori.

— Iacă, sînt om de peste 60 de ani, grăi deodată Grigore Popovici; dar nu gîndeam nici în visurile mele de altă dată să mă bucur de zile minunate ca cele pe care le trăiesc aici. In tinerețea mea, am robotit la zeci și zeci de moșieri și bogătași care își aveau viile pe coastele Vișanilor și Buciumului de lîngă Iași. Pe unul îl chema Gustav Ulrich; pe altul, Bogdan Ciomag; încă pe unul, Mihai Jacotă... Munceam din zori și pînă noaptea tîrziu, făcîndu-le doage, reparîndu-le butoaiele și alte vase de care aveau nevoie la cramă. Mă culcam rupt de oboseală și flămînd. Mă îmbolnăvisem încă de pe atunci de stomac. Dar cum aș fi putut în vremea aceea să vin într-o astfel de stațiune, să mă caut? Că abia îmi agoniseam cît să avem de mămăligă, eu și cei ai casei.

Meșterul Popovici a tăcut cîteva clipe, apoi, după ce și-a umplut sticla cu apă, a adăugat:

— Altă viață-i azi. Cîștig uneori peste 1.500 lei pe lună, căci munca mi se plătește pe dreptate. Iar tovarășii din comitetul de întreprindere dau toată grija celor bolnavi, ca mine. Acesta este al patrulea an de cînd sînt trimis în stațiuni cu izvoare și băi, să mă vindec.

Pînă atunci, maistrul viticol Petre Constantin de la gospodăria de stat Poarta Albă tăcuse.

— Eu îs mai tînăr, mult mai tînăr, prinse și el a vorbi la reîntoarcere. Dar iacă, mă îmbolnăvii de ficat. Tovarășii din gospodăria noastră m-au trimis aci, să mă vindec. Altădată, cînd lucram la moșierul Enache Botez, la Ostrov, abia căpătam de mîncare și niște zdrențe. De cîte ori intru în vila asta frumoasă, în care locuiesc, îmi aduc aminte ce mi-a fost viața altădată.

— Și vila noastră e frumoasă — intră în vorbă o fetișcană mărunțică, oacheșă, care aștepta să-i vină rîndul la izvor.

Aflăm că o cheamă Aurica Pintilie și că e îngrijitoare la secția „Scarlet" a gospodăriei de stat Romanu, regiunea Galați. Am vizitat cu toții și vila nr. 13, unde era cazată ea. Călcam pe pietrișul fin care netezea cărăruia ce duce spre intrarea în vilă. In spate, foșneau brazii și stejarii înalți ai pădurii. Umbrele și răcoarea te învăluiau ca într-un vis. Iar înăuntru, în sala de primire, cu draperii grele la ferestre, vila ne întîmpină cu scări sculptate, cu mobilă grea de nuc, cu vitralii colorate...

— Am fost operată de piatră la ficat, mi-a spus Aurica Pintilie. Mă simțeam tare slăbită. Atunci, tovarășii noștri m-au trimis la Călimănești. Aci, pe lîngă cura de apă, fac ședințe de raze ultrascurte și mă simt din ce în ce mai bine.

...I-am văzut pe noii mei prieteni deseori, în zilele ce au urmat, la cantină, în frumoasele parcuri din Călimănești, pe plajă, la ștrand, în sala teatrului...

Privindu-i, gîndul mi se ducea cu numai 12 ani în urmă. De toate frumusețile acestea de la băile Călimănești-Căciulata, pe atunci se bucurau numai afaceriștii, moșierii, speculanții. Azi, din toate unghiurile patriei vin aici, prin grija statului democrat-popular, oameni ai muncii, pentru a se tămădui de boli și a-și împrospăta forțele...

Noii mei prieteni — Grigore Popovici, Constantin Petre și Aurica Pintilie — erau numai trei dintre atîtea mii de tovarăși care se bucură azi de minunata stațiune Călimănești-Căciulata.

AL. RAICU

Ce să citim:

In editura Agro-Silvică de Stat au apărut:

E. LAȘIȚĂ și N. GRUMEZA — Irigația prin aspresiune, pag: 128; lei: 3,45.

ING. GH. PRODAN — Recoltarea fructelor și păstrarea lor în timpul iernii, pag: 88; lei: 1,15.

ING. T. MOSCALU — Lucrări pregătitoare pentru însămînțările de toamnă, pag: 56; lei 0,55.

PROF. DR. V. GHEȚIE, DR. E. PAȘTEA ȘI DR. I. RIGA — Anatomia sistemului central nervos și neuro-vegetativ la animalele domestice, pag: 352; lei: 32.

DR. V. MINCIUNĂ — Bolile de creștere ale mînjilor, pag: 36; lei: 0,45.

GH. GHEORGHE — Importanța propagandei în sporirea producției agricole și zootehnice, pag: 56; lei: 0,75.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

Unde duce încălcarea statutului-model

Sub acest titlu, în „Agricultura Nouă" nr. 233 a apărut un articol în care erau arătate unele aspecte ale încălcării statutului-model în gospodăria colectivă din comuna Rîfov, raionul Ploești. In articol se sublinia că una din cauzele situației semnalate o constituia faptul că inginerii și tehnicienii de la secția agricolă a raionului Ploești nu au acordat gospodăriei sprijinul necesar întăririi ei organizatorice.

In răspunsul pe care ni l-a trimis, secția agricolă a raionului Ploești își însușește critica făcută și ne comunică măsurile pe care le-a luat pentru îndreptarea situației. Printre altele, colectiviștii din Rîfov au fost ajutați să-și întărească consiliul de conducere și comisia de revizie cu cadre corespunzătoare, iar echipele din cadrul brigăzilor au fost complet reorganizate.

Activiștii de la raion și regiune care au stat în gospodărie timp de 21 de zile au ajutat totodată socotitorului să pună la zi evidența contabilă a gospodăriei.

Grijă deosebită pentru recolta anului viitor

De vorbă cu tovarășul Gh. Mănescu locțiitor al directorului Direcției agricole regionale Constanța

In ultimele zile, treierișul păioaselor a fost complet terminat și în regiunea Constanța. Insuflețiți de întrecerea pornită în cinstea zilei de 23 August, mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din această regiune au reușit să culeagă la timp rodul unui an de muncă avîntată.

Paralel cu desfășurarea lucrărilor de recoltat și treieriș, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Constanța au acordat o atenție deosebită și pregătirii în bune condiții agrotehnice a însămînțărilor de toamnă.

Pentru a afla în amănunt stadiul de pregătire în vederea campaniei de toamnă, un redactor al ziarului nostru a stat de vorbă cu tov. Gh. Mănescu, locțiitor al directorului Direcției agricole regionale. Redăm mai jos cîteva din problemele discutate cu acest prilej.

INTREBARE: In primul rînd, ne-ar interesa cum va fi rezolvată în acest an, în regiunea dumneavoastră, problema asigurării unor bune premergătoare pentru păioasele de toamnă.

RASPUNS: Cultivarea plantelor într-o anumită ordine sau rotație, este o măsură agrotehnică de mare însemnătate pentru sporirea producției agricole. Cît de greșit este să nu ții seama de aceasta, am văzut de altfel, din propria noastră experiență de anul trecut, cînd la noi în regiune nu s-a asigurat pretutindeni o bună rînduire a culturilor. Condițiile nefavorabile de climă și, într-o oarecare măsură, lipsa de preocupare a organelor noastre agricole au făcut ca în toamna anului trecut, pe mai mult de 50 la sută din întreaga suprafață însămînțată, păioasele să urmeze tot după păioase. Lucrul a fost cu atît mai grav, cu cît pe unele terenuri griul a fost însămînțat pentru a patra oară tot după griu. Acest fapt, la care s-a adăugat și o pregătire necorespunzătoare a solului, a creat culturilor o situație foarte grea. Din această cauză, recoltele medii la hectar obținute pe regiune sînt cu mult sub posibilitățile existente.

Pentru a nu se mai repeta greșeala de anul trecut, inginerii și tehnicienii agronomi de la raioane, puncte agricole și comune au recunoscut toate terenurile eliberate de rapiță, mazăre, pepeni, borceag, iasole, în general și alte plante, terenuri care în momentul de față sînt pregătite în vederea însămînțărilor cu păioase de toamnă.

Acolo unde totuși nu se poate asigura o bună rotație a culturilor, noi am luat măsuri ca păioasele de toamnă să se însămînțeze după păioase numai dacă pe aceste locuri griul a fost semănat un singur an și nu s-a semnalat nici un atac de dăunători.

INTREBARE: Ce s-a făcut în regiunea Constanța în direcția pregătirii solului?

RASPUNS: Vremea secetoasă din ultimele luni, care se menține și acum, ne împiedică în mare măsură să realizăm ritmul dorit la lucrările de pregătire a terenurilor ce urmează a fi însămînțate în toamnă. Cu toate acestea, pînă la data actuală noi am reușit să arăm peste 100.000 ha, adică aproape jumătate din suprafață, lucru ce a fost posibil în primul rînd datorită inițiativelor și muncii pline de avînt desfășurată de mecanizatori. Astfel, o bună parte din tractoare au fost eliberate de la treieriș prin folosirea pe multe arii a unor cuplări de cîte două batoze la un tractor. Totodată, un mare număr de tractoare ale S.M.T.-urilor din raioanele Negru-Vodă, Fetești, Medgidia și altele au fost folosite ziua la treieriș și noaptea la arături. In ultimele săptămîni, noi am mai eliberat o parte din tractoare și prin întrebuințarea la treieriș a combinelor luate de la gospodăriile de stat.

Arăturile efectuate pînă în prezent sînt de bună calitate. Ele au fost grăpate și sînt întreținute curate de buruieni, iar atunci cînd se va începe însămînțatul, vor fi din nou lucrate cu cultivatoarele. O deosebită atenție au acordat agronomii noștri îndrumării colectiviștilor și țăranilor muncitori cu gospodării individuale de a folosi îngrășămintele naturale în mai mare măsură decît anul trecut. Ca urmare, gunoiul de grajd nu a mai fost aruncat, ci a fost depozitat la marginea locului, iar acum, o dată cu arătura, a fost îngropat sub brazdă pe o suprafață de peste 40.000 ha.

INTREBARE: Ce măsuri a luat Direcția agricolă regională pentru a asigura atît sectorului individual, dar mai ales sectorului cooperatist, care anul acesta va însămînța în regiunea dv. numai griu 200.000 ha, o sămînță de soi și de bună calitate și ce alte măsuri ați luat pentru obținerea unor recolte bogate în anul viitor?

RASPUNS: In regiunea noastră, soiul de griu cel mai răspîndit este soiul raionat A-15. Pentru ca acest soi să fie luat în cultură pe mult de 90 la sută din suprafață, noi am asigurat schimbul de sămînță prin bazele de recepție. Pe de altă parte, am organizat schimburi de sămînță între gospodării colective și întovărășiri agricole. In ceea ce privește asigurarea calității seminței, în regiune funcționează în momentul de față 295 de trioare și 215 selectoare. Majoritatea unităților agricole cooperatiste au și trimis la laboratorul de analize de la Constanța probe de semințe pentru a li se încerca puterea de încolțire. Prin grija U.R.C.C.-urilor, satele au fost aprovizionate din timp cu substanțele necesare tratării semințelor.

O vie activitate în vederea însămînțărilor de toamnă se desfășoară și în cele 33 de S.M.T.-uri din regiunea noastră: se revizuiesc tractoarele și cultivatoarele și se repară ultimele semănători din cele 1.146 care vor lucra pe ogoarele colectiviștilor și întovărășiților. Totodată, în atelierele comunale au fost reparate 1.807 semănători mecanice și 1.515 semănători de tracțiune animală.

Secțiile agricole raionale, punctele agricole și chiar comunele au primit instrucțiuni precise cu privire la epocile optime de însămînțare recomandate de știința agrotehnică pentru regiunea noastră. Desigur că la stabilirea precisă a zilelor cînd urmează să se execute însămînțările în cadrul acestor epoci, un rol deosebit de important revine inginerilor și tehnicienilor agronomi care activează în cuprinsul regiunii. In funcție de condițiile specifice de sol ale fiecărui raion și chiar ale fiecărei comune în parte și ținînd seama și de condițiile de climă ale acestui an ei vor trebui să îndrume și să conducă toate lucrările de însămînțări, pentru respectarea atît a timpului optim, cît și a celorlalte reguli agrotehnice.

Sfatul zootehnistului

Să pregătim temeinic oile în vederea montei

Metoda pregătirii oilor și mai ales a berbecilor în vederea montei constă în a supune aceste animale la un regim special de hrănire și îngrijire timp de 35—45 de zile înainte de începerea montei, cu scopul de a le aduce într-o stare bună de întreținere.

Se știe că atunci cînd oile sînt slăbite, intră greu în călduri, astfel încît sezonul de mîrlit se prelungește mult, iar numeroase oi rămîn sterpe. Ca urmare, perioada fătărilor prelungindu-se și ea pînă în lunile de vară, mieii rezultați se dezvoltă foarte greu și mulți din ei nu mai pot fi opriți pentru prăsilă. De aceea, se recomandă ca monta să înceapă în luna septembrie, pentru ca fătările să fie timpurii — respectiv în februarie-martie. Aceasta mai ales acolo unde sînt asigurate condițiile de hrănire și adăpostire a oilor cu miei.

Cum trebuie să pregătim oile și berbecii în vederea montei

Practica a dovedit că hrana de bază în această perioadă o formează pășunile naturale sau cultivate, precum și suplimentul de nutreț concentrat (grăunțe de cereale).

Este necesar deci ca, în această perioadă, oilor să li se repartizeze următoarele suprafețe, socotite pentru o turmă de 500—600 de capete: 50—60 ha pășune naturală; 50—55 ha pășune de lucernă și 30—35 ha orz de toamnă sau alte plante de nutreț. Dintre pășunile cultivate, care au efect pozitiv în ceea ce privește ridicarea puterii de reproducție a oilor, mai bună s-a dovedit pășunea de orz, combinată cu cea de lucernă, alături de alte plante din conveierul verde, cum ar fi secara sau borceagul de toamnă, sparceta, iarba de Sudan, rapița și meiul. Aceste plante, împreună cu pășunile ocazionale — miriști sau samulastre etc. — vor completa pășunea naturală, care de obicei este insuficientă în această perioadă. Pășunatul trebuie să se facă rațional, pe parcele.

In cazul cînd pășunea este necorespunzătoare, oile slăbite se aleg separat și li se dă un supliment de concentrate. Cînd pășunea este însă de bună calitate și în cantitate suficientă, iar oile sînt în stare bună de întreținere, nu mai este necesar să li se dea surplusul de concentrate, deoarece se îngrașă și de multe ori nu mai intră în călduri.

O atenție deosebită trebuie acordată pregătirii berbecilor. In întreg sezonul de montă, cînd li se repartizează pentru montă 60—70 de oi, în cazul folosirii montei naturale dirijate, sau 250—300 de oi și chiar mai mult, în cazul însămînțărilor artificiale, berbecii depun serioase eforturi sexuale, de pe urma cărora, dacă nu sînt în stare bună de întreținere, s-ar putea îmbolnăvi. De aceea, în toată această perioadă, chiar dacă pășunea este suficientă și de bună calitate, berbecii trebuie hrăniți în mod suplimentar și cu nutreț concentrat. Cele mai indicate dintre nutrețurile concentrate sînt ovăzul și meiul, care, prin valoarea lor nutritivă, dezvoltă puterea sexuală și favorizează producerea de sămînță în cantitate mare și de bună calitate. Cantitatea de ovăz ce trebuie dată berbecilor variază de obicei între 500—800 g pe zi de cap de animal, în timp ce oilor e bine să li se dea o cantitate mai redusă, 200—400 g, potrivit cu starea lor de întreținere și calitatea pășunilor.

In afară de ovăz simplu, se pot administra amestecuri de urluieli de ovăz, porumb, mazăre, șroturi etc.

Numeroase sînt exemplele bune reieșite din experiența unor crescători de oi, în ce privește pregătirea ovinelor pentru montă. Astfel, la ferma de oi țigăi și metise G₁ (merinos de Palas x țigaie) a Depozitului de armăsari Ion Sion-Brăila, pregătindu-se reproducătorii pe pășune formată din lucernă și otavă de Sudan, s-a reușit ca de la 100 de oi să se obțină 119 miei.

De asemenea, la gospodăria colectivă „Maxim Gorki" din comuna Gh. Lazăr, raionul Slobozia, printr-o bună pregătire a oilor și a berbecilor în vederea montei, s-a putut obține de la oile țigăi și metisi 94,44 la sută de oi pline și 109 la sută miei la fătări; iar la gospodăria agricolă de stat Carei, regiunea Baia Mare, s-a obținut o fecunditate (oi pline) de 96,98 la sută la oile merinos transilvănean.

Aceste exemple dovedesc că prin aplicarea cu temei a metodei de pregătire a oilor și reproducătorilor în vederea montei, paralel cu aplicarea altor metode indicate de practica și știința zootehnică, se asigură crescătorilor de oi posibilitatea de a obține de la oile lor miei mai mulți și mai sănătoși, mai multă lînă, lapte și carne.

Ing. V. TAFTA
Institutul de cercetări zootehnice

Prin însilozarea porumbului, ne-am asigurat o bază furajeră puternică

In urmă cu șapte ani, cînd a luat ființă gospodăria noastră colectivă, întregul sector zootehnic, proprietate obștească a gospodăriei, cuprindea doar 3 cai și 12 boi de muncă. De atunci, conducerea gospodăriei, îndrumată de organizația de partid și sprijinită de organele agricole, a pus un deosebit accent pe extinderea continuă a sectorului zootehnic. Pînă la sfîrșitul anului 1952, am ajuns să avem în gospodărie un număr de 12 vaci de lapte, 200 de ovine, 6 scroafe pentru prăsilă și un număr de 200 de pui de rasă Rhode Island. Treptat, noi am înlocuit vacile slab productive de rasă locală cu vaci de rasă Schwyz aduse din regiunea Baia Mare. Lotul de vaci de lapte al gospodăriei noastre numără în prezent 23 de capete, iar al tineretului taurin, 26 de capete. Deosebit de aceasta, noi mai avem și un număr de 500 ovine, 25 de scroafe de prăsilă din rasa Marele Alb și 1965 de păsări, dintre care 380 de găini din rasa Rhode și 185 de rațe din rasa Peking. Restul sînt pui de rasă Rhode, rezultați de la stațiunea noastră de incubație.

Gospodăria mai are în prezent și o stupină, cu un efectiv de 40 de colonii de albine. Ca animale de muncă, noi dispunem de 42 de boi și 10 cai. Toate aceste animale și păsări au asigurate cele mai bune condiții de adăpostire.

Experiența noastră de zi cu zi ne-a dovedit că nu este posibilă o creștere a producției și productivității animalelor fără a se asigura și o bază furajeră corespunzătoare. Iată de ce, începînd cu anul trecut, am cultivat și porumb pentru siloz, în afară de alte plante de nutreț, ca lucernă, iarbă de Sudan etc. In 1955, am însămînțat 9 ha cu porumb, căruia i-am aplicat 3 prașile, dintre care două manuale și una mecanică. Plantele s-au dezvoltat frumos și cînd au ajuns în faza lapte-ceară au fost recoltate, tocate și însilozate. In total, noi am însilozat anul trecut o cantitate de 50 tone de porumb. In timpul iernii, am administrat în hrana vacilor de lapte porumb de siloz în rații de 10—15 kg pe cap de vacă furajată. In felul acesta, am făcut mari economii de nutreț și mai ales de concentrate, obținînd totodată și producții sporite de lapte. In perioada cînd am hrănit vacile cu porumb de siloz, am reușit să obținem, pe cap de vacă furajată, cu 400 litri mai mult lapte față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Rezultatele obținute de noi pînă acum ne dovedesc că, în comparație cu alte plante de nutreț, porumbul este o plantă furajeră cu o valoare nutritivă foarte mare. Prin cultivarea porumbului pentru siloz se poate obține o cantitate mai mare de unități nutritive la unitatea de suprafață decît în cazul celorlalte plante de nutreț. De exemplu, porumbul furajer recoltat de pe un hectar conține, în stare însilozată, în medie cca 5.500—6.500 de unități nutritive, în timp ce lucerna masă verde obținută tot de pe un hectar conține în medie numai 1.500—2.000 de unități nutritive. Porumbul de siloz este superior și altor plante de nutreț, ca floarea-soarelui, sfecla furajeră etc. Am citit, nu de mult, într-o revistă un articol interesant, în care se arăta un calcul deosebit de convingător și anume: un hectar de teren a fost cultivat cu porumb furajer după metoda în cuiburi așezate în pătrat. Pe acest teren, porumbul a fost cultivat în 20.000 de cuiburi. Printr-o bună îngrijire a culturilor, de la fiecare cuib s-au recoltat în medie cîte 5 kg de masă verde (coceni și știuleți), care a fost însilozată.

In cursul iernii, dîndu-se în hrana vacilor de lapte porumb însilozat s-a ajuns ca la fiecare 5 kg de porumb de siloz consumat să se obțină un litru de lapte. Prin urmare, din cele 20.000 de cuiburi de porumb, cîte au fost cultivate pe un hectar, gospodăria respectivă a obținut o cantitate de 20.000 litri de lapte de vacă. Avînd în vedere faptul că, în perioada iernii, prețul de achiziție la lapte este mai ridicat, ne putem da seama de veniturile mari ce le putem obține dacă cultivăm și însilozăm porumb pentru vacile de lapte. Nu trebuie uitat de asemenea că producerea unei tone de porumb de siloz nu se face cu cheltuieli prea mari, dacă ținem seama de producția ridicată de masă verde ce se obține de pe un hectar. Cu sprijinul temeinic al S.M.T.-urilor, aproape toate lucrările pentru cultivarea porumbului pot fi mecanizate.

Cunoscînd toate aceste avantaje ce le putem avea de pe urma cultivării și însilozării porumbului, noi am însămînțat anul acesta cu porumb de siloz o suprafață de 25 ha. Porumbul, prășit de 3 ori, s-a dezvoltat bine, iar acum îl recoltăm în vederea însilozării. Pînă în prezent, am însilozat o cantitate de 50 tone, acțiunea fiind în curs de desfășurare.

Insilozarea o facem în 3 silozuri sistem gropi-tranșee, care au fost pregătite și dezinfectate din vreme. Deosebit de porumbul pe care vrem să-l însilozăm din producția obținută de pe cele 25 ha, noi vom mai însiloza încă vreo 40 tone de porumb din cultura porumbului pentru producția de boabe identificat de noi ca steril. In total, vom însiloza anul acesta cel puțin 140 de tone de porumb, cu care vom reuși să acoperim necesarul de furaje.

Pentru anul viitor, gospodăria noastră își propune să mărească suprafața cultivată cu porumb pentru siloz pînă la 30 ha. In acest scop, se vor construi 3 silozuri sistem materii, cu o capacitate de 30 de vagoane.

Folosind pe scară cît mai largă în hrana animalelor nutrețuri însilozate, sîntem siguri că gospodăria noastră va obține și mai mari avantaje, fapt ce va duce la întărirea ei economică și la ridicarea continuă a nivelului de trai al colectiviștilor.

FILIP MARIN
președintele gospodăriei agricole colective „Timpuri Noi"
comuna Belltori,
regiunea București

Pe marginea inițiativei: „NICI O ORĂ PIERDUTĂ IN BRAZDA DIN CAUZA DEFECȚIUNILOR TEHNICE"

Toți mecanizatorii — la nivelul fruntașilor!

Cititorii ziarului nostru își amintesc, desigur, de angajamentul luat la începutul verii de către mecanizatorii din brigada a XIII-a de la S.M.T.-Bărcănești, regiunea Ploești, de a-și îngriji astfel tractoarele, încît în tot cursul campaniei de recoltare, dezmiriștit și treieriș să nu piardă nici o oră în brazdă din cauza defecțiunilor tehnice. Inițiativa mecanizatorilor din brigada a XIII-a a fost însușită și urmată și de către membrii brigăzilor a XI-a și a XIV-a ale aceleiași stațiuni, de unele brigăzi de la S.M.T.-Buda și S.M.T.-Costești, regiunea Pitești, etc. Luptînd cu stăruință pentru respectarea angajamentului luat, membrii acestor brigăzi se pot mîndri azi cu rezultate dintre cele mai frumoase.

Tinerii tractoriști Pavel Marin, Ion Predescu, Ion Tabără, Moise Vasile și Dumitru Ion, din brigada a XIII-a a S.M.T.-ului Bărcănești, au terminat primii pe stațiune secerișul, dezmiriștitul și treierișul la unitățile deservite, iar acum, după ce au terminat de executat și arăturile de vară pe cele peste 120 de hectare contractate de stațiune la aceste unități, au plecat în alte gospodării colective și întovărășiri, pentru a le ajuta să pună baze solide viitoarei recolte. Trebuie menționat faptul că în tot timpul campaniei, brigada a XIII-a nu a pierdut nici o oră bună de lucru din cauza defecțiunilor tehnice.

Cum a fost posibil acest lucru?

— Am respectat întocmai normativul de îngrijiri, a fost răspunsul tov. Mihai Monoiu, șeful brigăzii, cînd i-am pus această întrebare.

Fiecare tractorist din brigadă a fost temeinic instruit asupra felului cum trebuie executate îngrijirile tehnice zilnice și periodice. O deosebită atenție s-a dat alimentării motoarelor, operație care s-a făcut printr-un furtun, direct din remorca-cisternă în rezervorul tractorului. Totodată, s-au folosit pîlnii speciale, căptușite în interior cu pînză, pentru a înlătura pătrunderea prafului și a altor impurități în motorină și ulei în timpul alimentației. Nivelul uleiului din baia motorului mare a fost controlată de 3—4 ori pe zi, iar atunci cînd a fost cazul, uleiul a fost completat pînă la nivel. Din 50 în 50 de ore de funcționare, tractoriștii au schimbat bumbacul de la filtrele de ulei și pentru ca să nu se înfunde conductele, au curățat și spălat rezervoarele de motorină în fiecare lună și nu o dată la 3—4 luni, cum făceau în alți ani. Filtrele de aer le-au curățat zilnic, evitînd astfel uzura prematură a cămășilor-cilindri și a pistoanelor tractoarelor. Pentru a preveni înfundarea cu praf a radiatoarelor, alimentarea acestora s-a făcut cu apă curată și, de cîte ori a fost posibil, cu apă de ploaie, care are mai puțin calcar. De asemenea, zilnic tractoriștii, sub supravegherea șefului de brigadă, au verificat și la nevoie au reglat întinderea curelelor ventilatoarelor, cît și a șenilelor și au curățat și spălat filtrele precurățitoare. Gresarea tractoarelor s-a făcut numai după tabelul de ungere.

La fel au lucrat și mecanizatorii din brigada a XIV-a, condusă de Ion Ioniță, ca și cei din brigada a XI-a, condusă de Dumitru Stoica, care au obținut succese asemănătoare în exploatarea tractoarelor. Ei au terminat la vreme treierișul, iar în prezent sînt pe sfîrșite cu arăturile de vară pe ogoarele colectiviștilor, întovărășiților, ca și pe cele ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale din Tîrgșoru Vechi și Tîrgșoru Nou.

Cuvinte de laudă se pot spune și despre membrii brigăzilor a XI-a și I-a de la S.M.T.-Buda, raionul Ploești, care în cîteva zile vor putea raporta îndeplinirea sarcinilor de plan din cadrul campaniei agricole de vară.

Și totuși...

Și totuși, în S.M.T.-urile Bărcănești și Buda, planul de producție al campaniei agricole de vară n-a fost îndeplinit decît în proporție de 40 și respectiv 54 la sută.

Motivul? Desele defecțiuni ivite în funcționarea tractoarelor din cauza proastei lor îngrijiri, la care s-au mai adăugat și numeroase deplasări în gol.

La S.M.T.-Bărcănești, bunăoară, brigada a VI-a, de sub conducerea lui Pavel Nicolae, care își desfășoară activitatea în comuna Balta Doamnei, a avut tractoare căzute în brazdă în tot timpul campaniei de vară, „recordul" defecțiunilor fiind deținut de tractoristul Ștefan Constantin. Aceeași situație are brigada a XII-a, în cadrul căreia tractoristul Gheorghe Păun a înregistrat în campania de vară mai multe ore neproductive decît productive, deoarece tractorul pe care-l conduce a fost mai tot timpul defect. In asemenea condiții, nu-i de mirare că aceste brigăzi nu au reușit să îndeplinească pînă în prezent nici 25 la sută din planul lor de producție.

Defectuos au funcționat și tractoarele din brigăzile a IV-a (șef de brigadă Const. Constantin) și a X-a (șef de brigadă Chiru Vavilon) de la S.M.T.-Buda, care lucrează pe ogoarele întovărășiților din comuna Florești și respectiv din satele Nedelea, Bordeieni și Scorțeni. Brigada a IV-a nu a reușit să execute pînă acum nici 180 de hantri, din cei 317 pe care îi are planificați, iar brigada a X-a a realizat abia 140 de hantri, din 429. Cum să realizeze viteza zilnică planificată tractoriști ca Ion Stanciu ori Gh. Ușurelu din brigada a IV-a, de pildă, cînd ei neglijează într-un mod cu totul nepermis executarea în special a îngrijirii tehnice nr. 1 și nu respectă nici indicațiile date de conducerea stațiunii prin ordinele de lucru decadale.

Asemenea exemple se pot da multe și lucrurile sînt cu atît mai regretabile cu cît ele se produc chiar în stațiunea de unde a pornit inițiativa de a nu se pierde nici o oră din cauza defecțiunilor tehnice.

Situația asta n-ar trebui să ne mire; atît conducerile S.M.T.-urilor Bărcănești și Buda, cît și comitetele lor de întreprindere, subapreciind inițiativa brigăzii lui Mihai Minoiu, n-au făcut nimic pentru generalizarea ei.

Nici chiar îndrumarea și controlul tehnic, pe care în mod obișnuit cadrele de conducere trebuie să le exercite pe teren, nu se desfășoară în mod satisfăcător. Este suficient să arătăm că fostul mecanic șef de la S.M.T.-Buda (schimbat recent din muncă) nu a trecut niciodată în tot timpul campaniei de vară pe la brigăzile a IV-a și a X-a, deși cunoaște bine situația lor.

Nici mecanicii de sector nu și-au făcut toți datoria. Un exemplu cras de lipsă de răspundere în muncă îl dă mecanicul de sector Bucur Munteanu, tot de la S.M.T.-Buda, care are sub îndrumarea sa și brigada a X-a. In afară de faptul că-i place să stea mai tot timpul prin birourile stațiunii — ceea ce face ca tractoriștii să-l vadă la față numai rareori — tov. Munteanu mai are o meteahnă: nu-i plac tractoarele I.A.R.: Lucrul acesta îl mărturisește ori de cîte ori i se cere sfatul pentru repararea ori reglarea acestor tractoare, considerîndu-se astfel achitat de orice sarcină. Din cauza acestei meteahne, cele cinci tractoare I.A.R. ale brigăzilor de care „răspunde" tov. Munteanu nu au putut fi folosite vara aceasta nici măcar două zile consecutiv.

Atît la S.M.T.-Bărcănești (director Gh. Rădolaș), cît și la S.M.T.-Buda (director Ilie Telearcă), tovarășii din conducere se grăbesc să vorbească despre succesele celor patru brigăzi fruntașe, cărora le asigură tot sprijinul necesar și de ale căror rezultate în muncă sînt pe drept cuvînt mîndri, dar trec sub tăcere lipsurile grave existente la celelalte brigăzi.

Din păcate, aceeași lipsă de interes pentru generalizarea metodelor de muncă ale fruntașilor, pentru ridicarea tuturor mecanizatorilor la nivelul celor mai buni, domnește și în cadrul comitetelor de întreprindere ale acestor S.M.T.-uri. N-a fost organizat aici un schimb de experiență între brigăzi, nici o consfătuire, la gazetele de perete nu s-a scris un rînd despre felul cum își îndeplinesc angajamentele tractoriștii fruntași, iar despre foi volante care să-i antreneze pe mecanizatori în întrecere, să-i țină la curent cu cele mai înaintate metode de muncă, să biciuie năravurile rele — nici pomeneală în aceste stațiuni.

★

Ne întrebăm dacă, după relatarea celor de mai sus, mai este necesar să atragem atenția tovarășilor care răspund de bunul mers al S.M.T.-urilor Bărcănești și Buda, că săvîrșesc o gravă greșeală atunci cînd se împăunează cu succesele — într-adevăr remarcabile — ale cîtorva tractoriști fruntași, dar nu fac nimic pentru ca experiența înaintată a acestora să devină un bun al întregului colectiv al mecanizatorilor.

Noi credem că nu este nevoie, și-i îndemnăm să treacă la fapte.

I. LESEANU

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE FRUNTAȘE

Construcții bune și ieftine

Incă din primul an de muncă în comun, membrii gospodăriei noastre colective și-au dat seama de marea însemnătate pe care o are pentru dezvoltarea multilaterală a avutului obștesc asigurarea construcțiilor necesare diferitelor sectoare de producție ale gospodăriei. Intr-o mare gospodărie agricolă socialistă este nevoie de grajduri, remize, magazii, cotețe și alte construcții obștești trainice și încăpătoare, pentru a putea adăposti în condiții bune avutul gospodăriei.

In 1950 (anul cînd a luat ființă gospodăria), noi am și construit un grajd necesar adăpostirii animalelor de muncă și de producție aduse de membri în gospodărie. Apoi, în fiecare an am ridicat între 4—6 construcții mari și mici. Pînă acum, am construit 2 grajduri pentru vite mari, din care unul cu adăpători automate, o maternitate pentru 50 de scroafe, o crescătorie pentru 200 de porci, 2 magazii pentru cereale — una în capacitate de 30 de vagoane și alta de 50 de vagoane — o remiză pentru 38 de căruțe, 8 silozuri pentru furaje a patru vagoane fiecare etc.

Pentru grădina de zarzavat am construit o seră, în suprafață de 160 m.p., și 2 fîntîni de mare capacitate, necesare irigării grădinii.

Asigurarea construcțiilor necesare ne-a dat posibilitatea să facem pași însemnați pe tărîmul dezvoltării diferitelor ramuri de producție. Sectorul zootehnic al gospodăriei noastre, de pildă, numără 85 de animale de muncă, 53 de vaci cu lapte, peste 50 de capete tineret bovin între 6 luni și 2 luni, 29 de scroafe fătătoare și 22 de scrofițe tinere de 8 luni, precum și un mare număr de porci și alte animale. De pe urma creșterii animalelor noi dobîndim în fiecare an venituri însemnate. Anul acesta pînă la 1 august, am cîștigat din vînzarea produselor animale frumoasa sumă de 235.204 lei, iar pînă la sfîrșitul anului vom mai încasa peste 200.000 lei.

Venituri însemnate ne-a adus și sectorul legumicol: între 3—500.000 lei anual. In primele 7 luni ale acestui an, suma încasată prin valorificarea produselor legumicole depășește 252.000 lei.

Iată, pe scurt, cum am lucrat noi pentru a realiza un volum atît de mare de lucrări în domeniul construcțiilor. Primul lucru de la care am pornit a fost planificarea. In fiecare an, consiliul de conducere al gospodăriei noastre a întocmit și supus spre aprobare adunării generale un plan de construcții în raport cu necesitățile dezvoltării continue a gospodăriei. Pentru ca aceste construcții să fie cît mai bune și să coste ieftin, la propunerea unor colectiviști s-a luat hotărîrea ca o bună parte din materialul necesar construcțiilor să-l producem în cadrul gospodăriei, din resursele locale. Există în apropierea gospodăriei locuri cu nisip și pietriș de unde ne putem aproviziona în condiții bune. S-a hotărît de asemenea ca la ridicarea construcțiilor să folosim numai mînă de lucru din gospodărie. In ce privește fondurile necesare, noi am căutat să asigurăm sumele respective în primul rînd din veniturile noastre proprii și în al doilea rînd din creditele acordate de stat.

O dată planul discutat și aprobat de adunarea generală, am trecut la organizarea lucrului. Cu mijloacele de care dispunem am organizat producerea de cărămizi în gospodărie. Pînă acum, în gospodăria noastră au fost fabricate 470.000 de cărămizi, pe care le-am folosit la executarea diferitelor construcții. In felul acesta, am reușit să avem materialul la timp și, totodată, să realizăm mari economii, fiecare bucată de cărămidă costîndu-ne cu 28 de bani mai puțin decît dacă am fi primit materialul prin repartiție. Folosind la ridicarea construcțiilor cărămizi fabricate în gospodărie, am realizat o economie de 131.600 lei.

Pietrișul și nisipul necesar construcțiilor, peste 1.750 m.c. de pietriș și 1 400 m.c. de nisip au fost scoase și transportate de colectiviștii noștri în perioadele în care sînt mai puține lucrări de executat în cîmp. Acest lucru ne-a dat putința să realizăm economii de încă 180.000 lei.

Este știut însă că ridicarea de construcții necesită, pe lîngă cărămizi, nisip și pietriș, și alte materiale și îndeosebi material lemnos. De regulă, se așteaptă ca asemenea materiale să fie primite din fondul centralizat al statului. In ce ne privește, noi ne-am străduit să asigurăm o parte din aceste materiale prin mijloacele noastre. Incă din anii trecuți, am cumpărat de la Beiuș 50 m.c. de cherestea, iar de la Vatra Dornei, am cumpărat în acest an 35 m.c. de bușteni, din care am făcut scînduri, grinzi și coarne. De asemenea, tot în acest an am cumpărat prin comerțul de întîmpinare 20 m.c. de scînduri. Gospodăria a putut să cumpere aceste scînduri prin comerțul de întîmpinare fiindcă a avut încheiate contracte pentru îngrășarea și livrarea de animale către organizațiile de stat.

O problemă importantă căreia i-am acordat atenția cuvenită este și asigurarea cadrelor de meseriași. De la început noi am căutat să atragem în rîndurile noastre cît mai mulți meseriași. Acum, avem în gospodărie 10 zidari și dulgheri, 3 tîmplari și 4 fierari. Pentru bunul mers al lucrărilor de construcție, noi am organizat o brigadă de construcție condusă cu multă pricepere de tov. Ludovic Nagy și în care lucrează în permanență peste 25 de colectiviști. Pe de altă parte, conducerea gospodăriei noastre se preocupă de calificarea a cît mai mulți colectiviști în diferite meserii. De curînd, de pildă, și-a primit carnetul de meșter zidar colectivistul Iuliu Penzes. Meseria de fierar o învață acum tinerii Andrei Bodo, Coroman Konves, iar colectivistul Elmer Toth învață tîmplăria.

Pentru cointeresarea materială a constructorilor, adunarea generală a colectiviștilor a stabilit, pe baza indicațiilor date de partid și guvern și a specificului gospodăriei, norme pentru fiecare lucrare în parte. Normele sînt astfel stabilite și încadrate în diferite categorii de retribuire a muncii, încît meseriașii să poată realiza în fiecare zi un număr de zile-muncă în raport cu munca ce o depune și gradul de tehnicitate. Așa de exemplu, la săpatul fundației s-a fixat norma de 7 m.c., pentru care se dă 1,25 zile-muncă. La turnarea fundației, norma este de 1 m.c., iar retribuirea de 0,85 zile-muncă. Pentru confecționarea unui geam de 150-170 cm se acordă 9 zile-muncă. In felul acesta, meseriașii care lucrează conștiincios realizează zilnic între 1,80—2,5 zile-muncă.

Organizîndu-și bine munca și avînd tot materialul la îndemînă, membrii brigăzii de construcții obțin însemnate depășiri de normă. Astfel, zidarii Carol Raduly și Adalbert Bördös au realizat, în lunile mai, iunie și iulie, 146 de zile-muncă și respectiv 152 de zile-muncă, iar tîmplarul Ludovic Lukacs, 162 de zile-muncă.

In felul acesta, am reușit să realizăm pînă acum peste 30 de construcții diferite, în valoare totală de 740.000 lei: trebuie să subliniez că pentru ridicarea acestor construcții am cheltuit din creditele luate de la stat numai 154.536 lei.

Avem noi oare nevoie de un număr atît de mare de construcții? Da, avem. Tot ce am construit pînă acum este folosit în procesul de producție.

Ținînd seama de planul de dezvoltare în perspectivă al gospodăriei, care prevede ca în anii viitori numărul vacilor de lapte să ajungă la 65, iar cel al scroafelor fătătoare la 50, întreaga capacitate a adăposturilor pentru animale construite pînă acum va fi folosită la maximum. De asemenea, în acest an vom înființa o stînă, care în 1957 va ajunge la 4—500 oi și vom mai înființa o crescătorie de gîște și găini. In acest scop vom construi în primăvară un saivan pentru 500 de oi, o puiernită, 2 bucătării furajere și încă alte construcții. Pentru producerea de legume timpurii necesare aprovizionării oamenilor muncii din orașul Oradea, vom mai construi anul viitor încă o seră, în suprafață de 200 m.p.

Prin buna organizare a muncii și aprovizionarea din timp cu materialele necesare construcțiilor și-a vînd sprijinul tehnicienilor constructori de la raion și regiune, în fiecare an, gospodăria noastră execută lucrările la termen. Acum, de pildă, lucrările grajdului cu o capacitate de 100 de vite mari se găsesc deja în stadiul de finisare, iar celelalte construcții planificate pentru acest an sînt terminate.

Pentru ca mîna de lucru calificată să fie folosită din plin, constructorii noștri au executat, de la înființarea gospodăriei și pînă acum, case pentru 70 de colectiviști. Ei au construit de asemenea un frumos cămin cultural și o magazie pentru cooperativă, iar pînă la 1 septembrie vor începe și lucrările de construire a unei magazii de cereale cu o capacitate de 40 de vagoane pentru colectiviștii din comuna vecină, Santău Mic.

PETRU SZABO
președintele gospodăriei agricole colective „Gh. Doja" din comuna Borș, raionul Oradea

Pe drumul belșugului

Zece familii de țărani muncitori din satul Bărăști, raionul Murgeni, au hotărît în vara anului 1952 să-și unească cele 16 ha de teren arabil și să le muncească laolaltă. Intovărășirea pe care au înființat-o atunci a crescut mult, ajungînd ca astăzi să numere 178 de familii, cu un teren arabil de 386 ha.

Munca pe ogorul întins le-a dat posibilitate întovărășiților să lucreze cu mijloace mecanizate și să aplice regulile recomandate de agrotehnică. An de an, producția la hectar obținută de întovărășiți era cu mult mai mare decît aceea a țăranilor muncitori. Anul trecut, de pildă, întovărășiții au strîns cu 500 kg de grîu 800 kg de porumb, 700 kg de floarea-soarelui mai mult la ha față de producția cea mai bună obținută de țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună.

Rezultatele bune obținute în muncă, bunăstarea care a început să-și facă loc în casele întovărășiților i-au convins pe aceștia de la an la an de foloasele muncii în comun.

— In întovărășire e bine, își ziceau oamenii, dar partidul spune că în colectivă e și mai bine.

Intovărășiții au hotărît să facă o vizită colectiviștilor din comuna învecinată, Rebcani. Multe au văzut ei aici. In afară de culturile din cîmpul mare, care se întind pe o suprafață de peste 500 de hectare, vizitatorii au admirat mult culturile din grădina de legume, precum și crescătoria de oi, care numără peste 600 de capete. Au fost în vizită și la colectiviști acasă. Cele văzute în această zi au făcut să încolțească și mai mult în inimile lor dorința de a înființa și în satul lor o colectivă.

Nu de mult, această dorință s-a împlinit: 14 familii dintre cei mai vrednici întovărășiți au hotărît să înființeze o gospodărie colectivă. Cînd au sărbătorit inaugurarea gospodăriei s-au înscris în colectivă și alți țărani muncitori. Printre cei care au intrat se află și văduva Ruxandra Catață și învățătorul Vasile Paseanu.

Noii colectiviști, în frunte cu președintele lor, Toader Z. Toader, au și pornit la treabă. Au contractat cu S.M.T. Gura Idrici să le facă arăturile de vară, se preocupă de asigurarea semînței necesare pentru anul viitor, vor construi un grajd pentru animale etc.

Gheorghe Catană
corespondent
(material primit în cadrul concursului „Pentru cea mai bună corespondență").

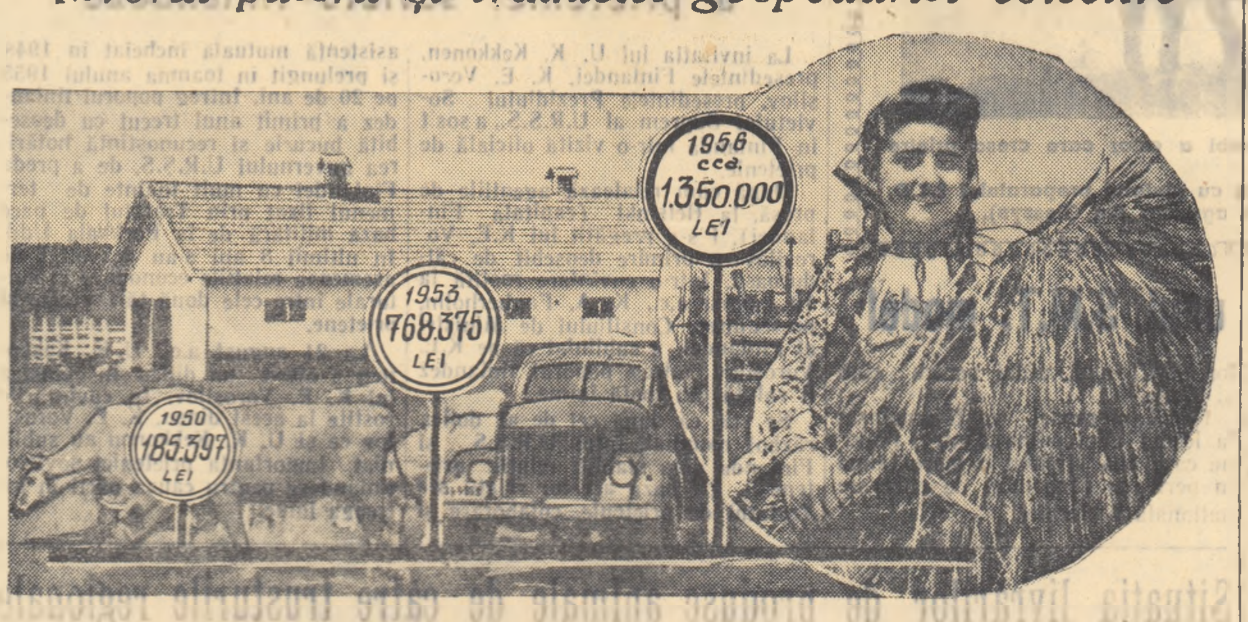
Munca laolaltă e mai rodnică

Și în acest an, ca, de altfel, în fiecare an care a trecut de la întemeierea primelor gospodării colective, țăranii muncitori cu gospodării individuale au avut prilejul să se convingă o dată mai mult de superioritatea muncii în comun față de munca făcută de unul singur.

Aproape în toate raioanele țării, în ciuda timpului neprielnic din iarna trecută și din primăvara acestui an, gospodăriile colective au obținut la cerealele păioase recolte cu sute de kilograme mai mari decît cele realizate de țăranii muncitori individuali. Așa, de pildă, gospodăriile colective din cuprinsul raionului Săcueni, regiunea Oradea, au cules în medie la hectar 1440 kg de grîu, 1325 kg de orz și 1034 kg de ovăz, în timp ce producția medie la hectar în sectorul individual a fost de numai 1037 kg de grîu, 900 kg de orz și 893 kg de ovăz.

Forța muncii unite și-a spus așadar încă o dată cuvîntul. Lucrînd laolaltă pe terenuri mari, nedespărțite prin haturi, și cu ajutorul mijloacelor mecanizate, membrii gospodăriilor colective au izbutit să execute toate lucrările agricole la vremea potrivită, să aplice pe scară largă metodele recomandate de știința agrotehnică învingînd astfel vitregiile timpului. Gospodăriile colective din raionul Săcueni au putut, de pildă, să aplice îngrășăminte chimice la culturile de toamnă ieșite slăbite din iarnă, pe o suprafață de peste 400 ha. De asemenea, muncind laolaltă, potrivit planurilor de lucru întocmite cu chibzuință, colectiviștii au reușit să secere și să treiere cerealele păioase cu mult înaintea țăranilor muncitori individuali, evitînd astfel pierderile de recoltă.

Izvorul puterii și trăiniciei gospodăriei colective

In luna februarie a anului 1950, cînd a luat ființă, gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din satul Călărașii Vechi, regiunea București, cuprindea 62 de familii, 884 ha de teren, niște căruțe ca vai de lume, vreo 6 perechi de cai și cîteva din obișnuitele unelte agricole simple, rudimentare.

Astăzi, gospodăria numără cu 200 de familii mai mult, 1361 ha de teren, numeroase construcții gospodărești trainice și încăpătoare, 2 autocamioane, peste 1.200 de animale de muncă și de producție, păsări, stupi, grădină irigată, livadă, vie nobilă și cîte și mai cîte.

Care este „secretul" acestei uimitoare creșteri pe calea întăririi și dezvoltării avuției obștești a gospodăriei? Răspunsul e simplu: atenția deosebită pe care membrii acestei gospodării colective au dat-o și o dau dezvoltării fondului de bază (indivizibil).

Despre acest lucru grăiește de la sine graficul de mai sus, care reprezintă creșterea fondului de bază în cei 6 ani și mai bine care au trecut de la întemeierea gospodăriei. După cum se poate vedea, față de anul 1950, fondul de bază al acestei gospodării a crescut de peste șapte ori.

De ce nu sînt rentabile ramurile de producție ajutătoare în gospodăria agricolă colectivă din Ideciu de Jos

Gospodăria agricolă colectivă din Ideciu de Jos, raionul Reghin, a luat ființă în anul 1952. In acest răstimp, gospodăria putea obține succese însemnate pe tărîmul dezvoltării multilaterale a avutului obștesc mai ales dacă ținem seama că aici există condiții dintre cele mai prielnice dezvoltării mai multor ramuri de producție. Terenul de 187 ha al gospodăriei, de tip aluvionar de cea mai bună calitate, așezat în Valea Mureșului, este favorabil atît culturii cerealelor, cît și legumiculturii și pomiculturii. Suprafețe întinse de teren așezate lîngă Mureș pot fi irigate. La aceasta se mai adaugă și faptul că gospodăria se află în imediata apropiere a căii ferate și la numai 6 km de orașul Reghin, ceea ce-i dă posibilitatea să desfacă în bune condiții produsele vegetale și animale.

Cu toate aceste condiții favorabile, gospodăria colectivă din Ideciu de Jos nu s-a dezvoltat aproape de loc în ultimii ani. Veniturile bănești au rămas aproape aceleași, ele fiind de 44.263 lei în 1953, de 111.292 lei în 1954 și de 148.536 lei în 1955. Din veniturile bănești obținute, gospodăria nu a putut să împartă membrilor săi decît cel mult 3—4 lei pentru o zi-muncă în fiecare an.

Gospodăria are atît sector zootehnic cît și sector legumicol și pomicol. Veniturile bănești, însă, ce se obțin de la aceste sectoare sînt cu mult mai mici față de posibilități.

Să examinăm situația din sectorul zootehnic. In cei 4 ani de la înființarea gospodăriei, colectiviștii au procurat un mare număr de animale de muncă și de producție. In prezent, gospodăria colectivă dispune de 31 de animale de muncă, 31 de scroafe, 244 de oi, 85 de capre și peste 150 de păsări de apă. Multe din aceste animale sînt de bună calitate. Totuși, veniturile din sectorul zootehnic au scăzut în 1954 față de 1953, iar în 1955 au crescut cu numai 23.000 lei și mai ales pe seama animalelor sacrificate și valorificate.

Să vedem acum cauza pentru care sectorul zootehnic al acestei gospodării nu aduce veniturile pe care ar putea să le aducă. Dacă analizăm mai atent lucrurile, observăm că în această gospodărie n-au fost asigurate pînă acum condițiile necesare pentru alimentarea și îngrijirea animalelor după cerințele științei. Se știe că asigurarea unei baze furajere corespunzătoare este una din principalele condiții de care depinde dezvoltarea șeptelului. Examinînd planurile de cultură ale gospodăriei pe anii trecuți, ca și cel pe anul 1956, ne convingem că în gospodăria colectivă din Ideciu de Jos se dă prea puțină atenție asigurării unei baze furajere corespunzătoare. De exemplu, în anul 1956, suprafețele cultivate cu porumb și nutrețuri de siloz sînt prea mici, iar trifoiul și alte plante furajere foarte productive în aceste locuri au fost însămînțate doar pe 8—10 ha. Cantitățile de furaje ce se recoltează ar putea totuși să acopere o parte însemnată din necesități, dacă gospodăria colectivă ar opri cantități suficiente pentru hrănirea animalelor din avutul obștesc. In 1955, nu s-a procedat însă așa. Pentru o zi-muncă s-a distribuit membrilor cîte 6 kg de nutreț, în timp ce pentru hrănirea vitelor proprietate obștească nu s-au oprit cantitățile necesare. Lipsuri au existat și în privința păstrării furajelor. Șirele de fîn fiind defectuos construite, umezeala a străbătut prin ele și mari cantități de fîn au mucegăit.

La o alimentație defectuoasă a animalelor s-a adăugat și adăpostirea lor în condiții neprielnice. In toamna lui 1955, de exemplu, nu s-au luat măsuri pentru repararea adăposturilor necesare animalelor. Luni de zile, vacile, porcii și oile gospodăriei au suferit de frig și de foame și au ieșit slăbite din iarnă. Este oare de mirare că în astfel de condiții animalele dau mici cantități de produse și sectorul zootehnic nu s-a dovedit rentabil pînă acum?

Folosind doar o parte din posibilitățile ce le are pentru dezvoltarea sectorului legumicol, gospodăria a înființat o grădină de legume pe o suprafață de peste 15 ha. Avînd o suprafață destul de întinsă cultivată cu legume, era de așteptat ca gospodăria să realizeze venituri însemnate. Cu toate acestea, în cursul ultimilor ani, veniturile bănești din sectorul legumicol au scăzut necontenit. Dacă în 1953 veniturile din sectorul legumicol au depășit suma de 50.000 lei, în 1954 ele au scăzut la 14.950, iar în 1955, la 9.300 lei. Care este explicația acestei stări de lucruri?

Este știut că în sectorul legumicol se cere executarea unui mare volum de lucrări, participarea conștiincioasă a colectiviștilor la lucru și o temeinică organizare a muncii.

Nu așa se întîmplă însă la gospodăria colectivă din Ideciu de Jos. De regulă, nici consiliul de conducere, și nici brigadierul nu alcătuiesc din timp un plan operativ al lucrărilor ce trebuie executate, nu antrenează la lucru un număr corespunzător de membri. De obicei, în sectorul legumicol lucrul începe abia la orele 9—10 dimineața și adeseori aceste lucrări se desfășoară la întîmplare. Producția la hectar la majoritatea sortimentelor de legume a fost în fiecare an sub posibilitățile gospodăriei, atît din cauza neglijării lucrărilor de întreținere, cît și a celor de recoltare. Recoltarea tîrzie a multor legume a îngreuiat în anii trecuți valorificarea acestora. Organizațiile economice de stat și cooperatiste care au încheiat contracte cu gospodăria au fost de multe ori nevoite să preia tîrziu mari cantități de legume. Adeseori, gospodăria, nerespectînd termenele prevăzute în contract pentru predarea legumelor, nu le-a mai putut valorifica în bune condiții, iar veniturile bănești au scăzut. In loc să se îngrijească de înlăturarea acestor lipsuri, consiliul de conducere al gospodăriei și mulți colectiviști au mers pe linia reducerii suprafeței cultivate cu legume, fapt care a dus la o nouă scădere a veniturilor.

Intărirea gospodăriei colective din Ideciu de Jos depinde în mare măsură și de îmbunătățirea muncii de conducere. Președintele gospodăriei, tov. Gheorghe Demeter, s-a obișnuit să conducă treburile gospodăriei de unul singur, să nu ceară părerea și contribuția celorlalți membri ai consiliului de conducere la rezolvarea problemelor. In consiliul de conducere nu există încă o repartizare justă a sectoarelor de producție și a sarcinilor pe fiecare membru. De exemplu, de sectorul zootehnic răspunde președintele gospodăriei, care avînd multe sarcini nu poate dispune de timpul necesar pentru a rezolva toate problemele. In consiliul de conducere există gospodari pricepuți vechi legumicultori, ca, de exemplu, Chimer Ioan ori Toma Pagher, care adeseori nici nu sînt întrebați asupra măsurilor ce trebuie luate și problemelor ce se cer rezolvate în sectorul de care răspund. Și mai dăunătoare a fost încălcarea în repetate rînduri a statutului-model de către președintele gospodăriei în privința respectării drepturilor adunării generale. Peste capul și fără consultarea adunării generale, președintele gospodăriei a rezolvat o serie de probleme, cum sînt cumpărarea de furaje și de animale, angajarea unor oameni străini de gospodărie la cositul fînului etc. Repetatele încălcări ale statutului au slăbit democrația internă, au îndepărtat pe mulți colectiviști de la treburile obștești, așa fel încît abia 40—50 la sută din membri participă de regulă la adunările generale. Aceste procedee au creat dezbinări în rîndul colectiviștilor.

Lipsurile care frînează dezvoltarea acestei gospodării colective sînt bine cunoscute atît de inginerii și tehnicienii punctului agricol, cît și de cei de la secția agricolă a sfatului popular raional Reghin. De multe ori, agronomii, zootehnicienii și medicii veterinari au venit pe la gospodărie, au constatat diferite defecțiuni și le-au însemnat în caietul de sugestii. Totuși, după plecarea acestor „îndrumători", lucrurile nu s-au schimbat cu nimic fiindcă ei nu au urmărit la fața locului și nu au ajutat practic pe colectiviști să aplice sfaturile pe care le-au dat. Pe de altă parte este foarte dăunătoare atitudinea tovarășilor din consiliul de conducere și îndeosebi a președintelui gospodăriei, care au subapreciat sfaturile primite din partea organelor tehnice.

Există mari posibilități pentru dezvoltarea și asigurarea rentabilității tuturor ramurilor de producție la gospodăria colectivă „Grivița Roșie" din Ideciu de Jos. Analizînd cu seriozitate cauzele lipsurilor, respectînd prevederile statutului-model și organizînd mai bine munca, colectiviștii din Ideciu de Jos vor putea să facă din gospodăria lor un exemplu demn de urmat pentru toți țăranii muncitori.

GH. EICHNER

Ne vorbesc fruntașii recoltelor bogate

Respectarea regulilor agrotehnice — chezășie a recoltelor bogate

Anul acesta, secția Brăhășești a gospodăriei agricole de stat Țigănești, unde lucrez ca brigadier de cîmp, a obținut de pe 70 ha o producție medie de peste 2.200 kg de grîu de toamnă la hectar, iar pe unele parcele, 2.800 și chiar 3.000 kg la hectar.

Recoltele bune pe care le-am dobîndit — cu toate că am avut de luptat deseori cu timpul neprielnic — se datoresc în cea mai mare măsură aplicării la timp și întocmai a regulilor agrotehnice. Iată, în cîteva cuvinte, cum am executat fiecare lucrare, începînd de la pregătirea terenului și pînă la strînsul recoltei.

In primul rînd, vreau să spun că noi am pus grîul după mazăre și porumb furajer. După ce s-au strîns recoltele, am dezmiriștit terenul cu polidiscul, la o adîncime de 4—5 cm. La trei săptămîni după dezmiriștit, s-a făcut arătură adîncă pentru însămînțare (la 20—25 cm), o dată cu care pămîntul a fost îngrășat cu superfosfat, din care am dat cîte 180—200 kg la hectar. Pînă la semănat, arătura a fost întreținută curată de buruieni și fără scoarță, pentru a nu se pierde umezeala din pămînt, iar cu cîteva zile înainte de însămînțarea grîului, s-a băgat cultivatorul la o adîncime de 6—8 cm, pentru a crea semințelor un bun pat germinativ. Sămînța a fost condiționată și tratată din vreme cu substanțe antimălurice, iar semănatul s-a făcut cu mașina, în rînduri obișnuite.

O deosebită atenție am dat bunei reglări a semănătorilor. In timpul lucrului, am controlat în permanență felul cum funcționau mașinile, adîncimea la care îngropam sămînța, astfel încît aceasta să fie distribuită uniform pe întreaga suprafață.

Fiind semănat la vreme și în bune condiții agrotehnice, la data de 10 octombrie, grîul nostru era răsărit. Rîndurile erau toate bine încheiate, fără goluri.

Deoarece în regiunea noastră, zăpada este de obicei spulberată de vînturi, pentru a feri grîul de îngheț, noi am așezat pe întreaga suprafață parazăpezi făcute din bețe de floarea-soarelui și coceni de porumb. Acestea au reținut o mare cantitate de zăpadă pe lanurile de grîu, ferindu-le astfel de gerurile puternice de astă-iarnă. In tot timpul iernii s-au făcut sondaje și s-a controlat starea de vegetație a plantelor. Primăvara devreme, imediat ce s-a zvîntat pămîntul, am tăvălugit porțiunile pe care, din pricina înghețului și dezghețului repetat de astă-primăvară, plantele erau descălțate. Pe locurile pe care se formase crustă, am trecut cu tăvălugul stelat și cu grapa, dînd astfel putință plantelor de a crește și a se dezvolta nestingherit. Pe alocuri, pe unde grîul ieșise din iarnă puțin rărit, o dată cu grăpatul, s-au dat și îngrășăminte suplimentare (sulfat de amoniu cîte 50 kg la hectar). Singura lucrare care a mai fost aplicată pînă la recoltarea grîului a fost plivitul care s-a făcut de cîte ori a fost nevoie.

Recoltarea am făcut-o cînd grîul a fost în pîrgă.

Pentru ca și anul viitor să obținem o recoltă bogată de grîu, ne pregătim temeinic în vederea însămînțărilor de toamnă. Am ales pentru aceasta terenurile ce au fost cultivate cu mazăre, muștar și porumb de siloz, terenuri pe care le-am și arat. De asemenea, întreaga cantitate de sămînță de grîu a fost condiționată, iar în atelierul secției se lucrează de zor la repararea uneltelor și mașinilor agricole cu care vom lucra la însămînțări.

GRIGORE SCOBIOLA
brigadier de cîmp la G.A.S. Țigănești, regiunea Galați

Experiența anului trecut n-a folosit

— Cîteva constatări cu privire la modul în care se desfășoară lucrările de pregătire a terenului în vederea însămînțărilor în raionul Balș —

In raionul Balș, regiunea Craiova, muncile de treieriș se apropie de sfîrșit. Din cele 22.189 de hectare cultivate cu păioase, pînă acum cîteva zile se treieraseră peste 80 la sută.

Recoltele obținute în anul acesta la grîu, orz și ovăz sînt cu mult sub nivelul celor așteptate. Producțiile scăzute se datoresc în cea mai mare măsură nu numai timpului neprielnic, așa cum caută să motiveze organele agricole de la raion și comune, ci și neglijării regulilor agrotehnice și îndeosebi a lucrărilor de pregătire a terenului. Aceasta este dovedită de faptul că în unele comune, cum sînt Oboga, Voineasa, Drăgotești, Morunglav etc., unde în vara trecută dezmiriștitul, arăturile adînci și aplicarea gunoiului de grajd s-au executat doar în mică măsură, producțiile obținute sînt foarte mici.

Acolo unde s-au făcut cu mai multă grijă alegerea și pregătirea terenului în vederea însămînțărilor, recoltele au fost mai mari. La gospodăria agricolă colectivă „Nicolae Bălcescu" din comuna Găvănești, spre exemplu, de pe suprafața de 10 hectare, pe care s-au făcut la timp lucrările de pregătire a terenului și s-a îngrășat pămîntul cu gunoi de grajd, s-a obținut o recoltă de cca 1.200 kg de grîu la ha.

Invățînd din experiența anului trecut, inginerii și tehnicienii agronomi de la raion, puncte agricole și comune ar fi trebuit să desfășoare o mai susținută muncă de lămurire și îndrumare în rîndul țăranilor muncitori, în scopul alegerii și pregătirii din timp și în bune condiții agrotehnice a terenurilor destinate viitoarelor însămînțări. Era necesar de asemenea ca forțele și mijloacele de lucru existente să fie folosite în mod rațional, iar munca să fie organizată în așa fel, încît o dată cu secerișul și treierișul să se execute și dezmiriștitul sau arăturile de vară, precum și căratul gunoiului de grajd.

Faptele dovedesc însă că învățămintele anului trecut n-au ajutat decît într-o foarte mică măsură. De la 26 iulie, de cînd s-a terminat secerișul, și pînă în prezent, au fost dezmiriștite numai 1.640 ha și arate 2.247 ha. De asemenea, transportul gunoiului de grajd se face cu mare încetineală. Pînă acum a fost cărată pe ogoare o cantitate de abia 1.563 tone.

Puține sînt comunele unde, printr-o mai bună organizare a muncii și o justă repartizare a forțelor și mijloacelor de lucru, s-a reușit să se execute dezmiriștiri și arături de vară pe suprafețe mai întinse și să se care cantități sporite de gunoi. In comuna Iancu Jianu, bunăoară, datorită muncii de îndrumare activă dusă de tehnicianul agronom al punctului agricol, tov. Florea Mladin, s-a executat dezmiriștitul pe o suprafață de 497 ha și arături de vară pe 405 ha, transportîndu-se totodată la cîmp cca 260 tone de gunoi de grajd. La fel, și în comunele Greci și Cîmpeni s-au făcut arături pe 78 la sută și respectiv 62 la sută din suprafețele care au fost ocupate cu păioase.

In cele mai multe comune din raionul Balș, pînă în prezent muncile de pregătire a terenului s-au executat în foarte mică măsură. Astfel, în comuna Călui, din cele 213 ha de pe care s-au recoltat păioasele, s-au dezmiriștit numai 2 ha, iar arături de vară nu s-au făcut de loc. Lucrările de pregătire a solului sînt mult rămase în urmă în comunele Bobicești, Oboga, Dobrun și altele.

Această situație se datorește în primul rînd dezinteresului de care dau dovadă organele agricole față de organizarea și îndrumarea lucrărilor de pregătire a terenului. In comuna Oboga, spre exemplu, tehnicianul agricol comunal Gheorghe Bică lipsește de mai bine de o lună de zile, fără ca sfatul popular să știe unde se află. Lipsa de îndrumare din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi de la punctele agricole și comune face ca lucrările de pregătire a solului să se execute aproape peste tot de proastă calitate. In unele comune, cum sînt Baldovinești, Găvănești, Gropșani și altele, arăturile executate n-au fost grăpate imediat, ceea ce a făcut ca ele să fie bolovănoase. De asemenea, gunoiul de grajd este dus pe ogor și îngropat o dată cu arătura, nedospit, așa cum este luat din grajd, practică foarte dăunătoare culturilor.

In raionul Balș, există posibilități ca muncile de pregătire a terenului să se desfășoare în bune condiții agrotehnice. Pentru aceasta, este necesar ca organele agricole și de stat să dea o mai mare atenție organizării muncii, să alcătuiască în fiecare comună grupe de întrajutorare, să ducă o susținută muncă de lămurire în mijlocul țăranilor muncitori. Inginerii și tehnicienii agronomi de la raion, comune și puncte agricole trebuie să stea permanent printre producătorii agricoli, pentru ca fiecare lucrare să se execute la timp și în condiții agrotehnice optime.

E. VASILIU
și P. VOICULESCU

ACTUALITĂȚI DIN AGRICULTURA REPUBLICII POPULARE POLONE

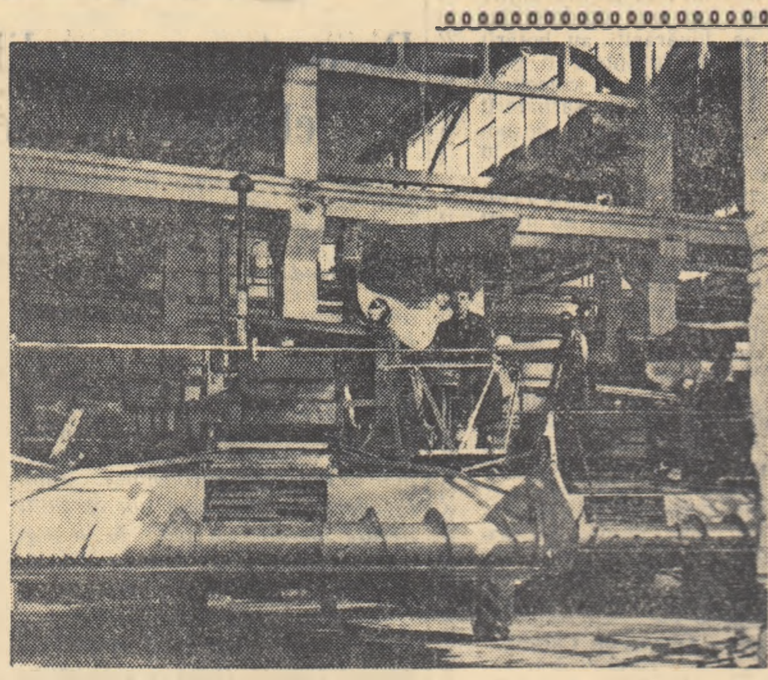
Combine cerealiere poloneze

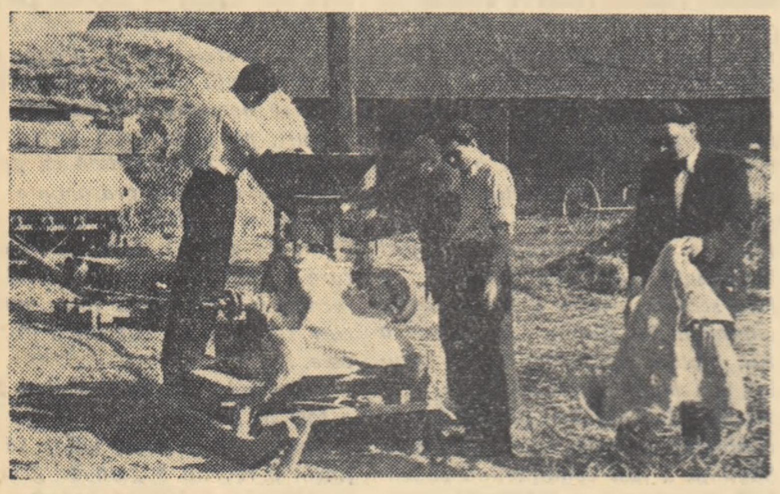
Uzina de mașini agricole din Plock are două secții. Una (cea veche) produce secerători, iar cealaltă (nouă) produce combine cerealiere autopropulsate.

Noua secție a uzinei, a cărei construcție este în curs, va avea o hală de montaj și două hale pentru strungărie. Pînă în prezent, s-a construit hala de montaj.

Colectivul fabricii de mașini agricole din Plock și-a luat angajamentul să producă în anii 1956—1960 un număr de 12.000 de combine, în loc de 11.550, cît s-a prevăzut inițial în plan. Anul acesta, uzina va produce 750 combine.

In clișeu: combinele gata construite părăsesc hala de montaj.

Pregătirea noilor cadre tehnice

La gimnaziul de horticultură din Ursynow (lingă Varșovia) sînt pregătiți în fiecare an numeroși specialiști în agricultură.

In clișeu: cîțiva studenți în timpul unei lecții despre măcinarea cerealelor.

Distrugerea chimică a buruienilor

O metodă eficace de distrugere a buruienilor, îndeosebi a celor care cresc printre cereale, este lupta dusă cu ajutorul mijloacelor chimice.

In clișeu: distrugerea buruienilor din culturile de grîu cu ajutorul preparatului 2,4 D. la gospodăria din Bajanowieț (de pe lingă școala tehnică agricolă din Cieszyn).

U.R.S.S. a dăruit Iugoslaviei inventarul unui S.M.T. model

In dimineața zilei de 22 august, în portul Belgrad (capitala Iugoslaviei) a sosit din Uniunea Sovietică un convoi de șlepuri, condus de motonava-remorcher „Poltava". In calele și pe punțile lor se aflau tractoare, combine și alte mașini agricole. Toate acestea constituie inventarul unui S.M.T. model — dar al poporului sovietic oferit popoarelor Iugoslaviei în timpul vizitei în Uniunea Sovietică a lui Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia.

S.M.T.-ul complex cuprinde 65 de tractoare, 35 de combine cerealiere, 32 de combine pentru recoltarea porumbului, 12 secerători-legători, 16 autocamioane, 18 mașini auxiliare pentru combine, utilaj pentru atelierul S. M. T.-ului, piese de schimb, proiecte-tip ale construcțiilor S.M.T.-ului, utilaj pentru club și altele.

S.M.T.-ul model va fi amplasat la Ruma (Voivodina), într-o regiune care și-a cîștigat o mare faimă în perioada războiului de eliberare națională a Serbiei.

Conferința internațională de la Moscova în problemele legumiculturii

La 21 august s-a deschis la Moscova conferința pentru schimbul de experiență în obținerea recoltelor îmbelșugate de legume convocată din inițiativa Uniunii Sovietice și a R.P. Bulgaria. La conferință participă reprezentanți ai țărilor europene de democrație populară și ai Republicii Populare Chineze.

La această conferință internațională au fost invitați oameni de știință și specialiști în agricultură din U.R.S.S. și din alte țări. Participanții la conferință vor discuta experiența înaintată în cultivarea legumelor pe terenuri descoperite cît și pe cele acoperite. Oamenii de știință și specialiști din diferite țări au pregătit peste 40 de referate consacrate problemelor dezvoltării legumiculturii.

La 20 august, oaspeții străini care participă la conferință au fost primiți la Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. Oaspeții au fost salutați cu căldură de Aleksei Lovitki, locțiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S., cu care au avut o convorbire cordială.

Știri agricole de peste hotare

● Un grup de tineri polonezi a plecat în Uniunea Sovietică pentru a participa la strîngerea recoltei în regiunile răsăritene. Grupul este format din tineri mecanizatori de la stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat, membri ai cooperativelor agricole de producție și țărani muncitori individuali. Se știe că, pentru a ajuta la recoltarea grînelor de pe milioanele de hectare desțelenite din Altai și Kazahstan, au plecat în U.R.S.S. și delegații ale tineretului din Cehoslovacia, Romînia și alte țări.

● Ziarele din Moscova au anunțat marea victorie a colhozurilor și sovhozurilor din regiunea Stavropol (Cuban). Colhozurile și sovhozurile din această regiune au îndeplinit înainte de termen planul la colectări, livrînd statului 95 de milioane de puduri (1520 milioane kg) de grîu, cu 25 de milioane de puduri peste plan. Agricultorii din regiunea Stavropol vor mai livra statului încă 5 milioane de puduri de grîu. Succesul colhozurilor și sovhozurilor din această regiune se explică prin aplicarea unor metode înaintate în organizarea recoltării.

● Egiptul se pregătește să înceapă construirea marelui baraj și a hidrocentralei de la Assuan, imediat ce va fi încheiat un acord cu Sudanul în problema delimitării apelor Nilului. Se știe că uriașa hidrocentrală și barajul de pe Nil, ce se vor construi la Assuan în viitorii 10 ani, vor contribui la electrificarea a mii de sate și la irigarea a 100.000 de acri (40.470 ha) de teren, astăzi neroditor.

● Comisia națională a planificării din India a dat publicității proiectul celui de al doilea plan cincinal, a cărei îndeplinire începe anul acesta. Planul prevede noi măsuri pentru industrializarea Indiei, între care construirea a trei mari uzine metalurgice (dintre care una în colaborare cu Uniunea Sovietică). In agricultură, planul prevede mari investiții pentru combaterea inundațiilor și irigarea a 21 milioane de acri (aproape 8,5 milioane ha) de pămînt.

Potrivit prevederilor planului, în 1960, producția de cereale a Indiei se va ridica la 75 milioane de tone, cea de bumbac la 5,5 milioane baloturi, cea de sfeclă de zahăr la 7,1 milioane tone. Se prevăd și unele măsuri pentru limitarea proprietății moșierești și pentru apărarea drepturilor arendașilor.

● Gerurile neobișnuit de aspre din iarna acestui an au provocat mari pagube agriculturii franceze. Pe aproape 50 la sută din suprafața însămînțată cu grîu de toamnă, recolta a fost compromisă. Se apreciază că recolta de grîu a Franței va fi anul acesta numai de 6—7 milioane de tone, față de 10,5 milioane de tone în 1955.

EVENIMENTELE LA ZI

Drepturile suverane ale Egiptului trebuie respectate!

Lucrările conferinței de la Londra în problema Canalului de Suez sînt urmărite cu tot mai mult interes de opinia publică. Popoarele doresc o reglementare a problemei Suezului care să respecte atît drepturile suverane ale Egiptului, cît și interesele tuturor țărilor ale căror vase folosesc Canalul.

La ședința din 20 august a conferinței, John Foster Dulles, ministrul Afacerilor Externe al S.U.A., a prezentat un plan pentru rezolvarea problemei Canalului de Suez. Nu este greu de constatat că planul Dulles reia și repetă într-o altă formă vechile propuneri anglo-franceze, care știrbesc drepturile Egiptului. Planul Dulles prevede astfel administrarea Canalului de către un organ internațional, adică de un grup de state străine. Președintele Nasser, în numele întregului popor egiptean, a respins acest plan, care reprezintă „un atentat la suveranitatea Egiptului". De asemenea, reprezentantul Indoneziei la conferința de la Londra a declarat, din aceleași motive, că planul Dulles este inacceptabil.

In cursul conferinței de la Londra a reieșit limpede că planul Dulles nu este realist, că el nu ține seamă de marile schimbări care au survenit în lume în ultimele decenii. Astăzi, popoarele Asiei și Africii nu mai tolerează colonialismul, exploatarea și asuprirea străină. Să ne gîndim numai la uriașele manifestații și greve ce s-au desfășurat la 16 august în Egipt, Siria, Liban, Kuweit, Arabia Saudită și în alte țări arabe, ca semn de protest împotriva amestecului străin în afacerile interne ale Egiptului.

Cu multă simpatie și înțelegere au fost primite în lumea întreagă propunerile făcute la conferință de către Krishna Menon, reprezentantul Indiei. Potrivit propunerilor Indiei, Canalul de Suez trebuie să fie administrat de către Egipt, care va garanta printr-un acord internațional libertatea navigației, buna întreținere și aplicarea unor tarife juste pentru folosirea Canalului. In munca de administrare a Canalului, Egiptul ar fi ajutat de către o comisie consultativă, alcătuită din reprezentanții țărilor care folosesc Canalul. De asemenea, potrivit propunerii indiene, Egiptul va raporta anual Organizației Națiunilor Unite asupra problemelor legate de administrarea Canalului de Suez.

Luînd cuvîntul în ședința din 21 august a conferinței de la Londra, D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a declarat că Uniunea Sovietică se alătură propunerilor Indiei. Planul Dulles nu poate fi acceptat de către Uniunea Sovietică, fiindcă acest plan știrbește drepturile suverane ale Egiptului, stabilind dominația mai multor state asupra Canalului de Suez.

In ședințele din 22 și 23 august ale conferinței de la Londra au continuat discuțiile pe marginea celor două proiecte: al S.U.A. și al Indiei. Puterile occidentale au încercat să impună conferinței adoptarea planului Dulles și prezentarea numai a acestui plan în fața Egiptului. Intîmpinînd însă o puternică rezistență la conferință, puterile occidentale au renunțat la această încercare. La 23 august (ultima zi a conferinței) s-a hotărît ca o delegație să prezinte Egiptului procesul verbal al conferinței de la Londra, cuprinzînd toate propunerile ce s-au făcut pentru rezolvarea problemei Canalului de Suez. Pe de altă parte, puterile occidentale au hotărît să trimită la Cairo și o altă delegație în frunte cu Menzies, primul ministru al Australiei, care să prezinte guvernului egiptean planul Dulles, plan care știrbește drepturile suverane ale Egiptului.

Evenimentele din Orientul Apropiat, ca și lucrările conferinței de la Londra au dovedit însă în mod clar că numai prin respectarea drepturilor suverane ale Egiptului se poate ajunge la rezolvarea justă a problemei Canalului de Suez.

O nouă mărturie a prieteniei sovieto-finlandeze

La invitația lui U. K. Kekkonen, președintele Finlandei, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a sosit în Finlanda într-o vizită oficială de prietenie.

După cum relatează agențiile de presă, la Helsinki (capitala Finlandei), i s-a pregătit lui K.E. Voroșilov o primire deosebit de călduroasă. Intr-o cuvîntare rostită la 19 august a.c., K. A. Fagerholm, președintele Consiliului de Miniștri al Finlandei, a subliniat că pe K.E. Voroșilov întreg poporul finlandez îl salută din toată inima.

Se știe că după cel de al doilea război mondial, între U.R.S.S. și Finlanda s-au stabilit relații prietenești. La baza acestor relații stă Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat în 1948 și prelungit în toamna anului 1955 pe 20 de ani. Intreg poporul finlandez a primit anul trecut cu deosebită bucurie și recunoștință hotărîrea guvernului U.R.S.S. de a preda Finlandei cu mult înainte de termenul fixat prin Tratatul de pace baza militară de la Porkkala Udd. In ultimii 5 ani s-au dezvoltat de asemenea relațiile economice și culturale între cele două țări vecine și prietene.

La 21 august a.c., U. K. Kekkonen a oferit un dineu în cinstea lui K. E. Voroșilov. In cuvîntările rostite la acest dineu, K. E. Voroșilov ca și U. K. Kekkonen au subliniat importanța prieteniei sovieto-finlandeze pentru cauza păcii în întreaga lume.

Situația livrărilor de produse animale de către trusturile regionale gostat pe primul semestru al anului 1956

TRUSTUL REGIONAL GOSTAT	LIVRARI FAȚĂ DE PLAN: Lapte de vacă %	Carne în greutate vie %	Ouă %	Miere de albine %	Lînă de oaie %	Numele și pronumele directorului trustului
Reg. Aut. Maghiară	85	294	88	25	107	Alexandru Szas
Bacău	63	130	234	89	68	Mircea Iarca
Baia Mare	50	435	239	219	67	Iuliu Deac
București	63	94,1	535	56	67	Mircea Dobrescu
Trustul Capitalei	91	126	184	79	134	Mircea Dimitriu
Cluj	65	137	2.320	84	62	Alexandru Curea
Constanța	65	84	121	72	69	Dumitru Pîrvu
Craiova	68	131	26	109	66	Mihai Popa
Galați	66	164	189	88	68	Boris Erhard
Hunedoara	82	—	90	54	179	Niculae Orlățeanu
Iași	70	126,3	106	35	65	Ion Alexandrescu
Oradea	54	233	225	149	77	Anton Handru
Pitești	69	183	225	146	54	Ing. șef Vasilescu A.
Ploești	69	395	132	45	80	Teodor Roman
Stalin	70	100,4	584	33	59	Eugen Lazăr
Suceava	64	130,8	116	26	67	Aurel Zaharia
Timișoara	59	88,7	354	69	43	Victor Surlașu

Așa cum reiese din tabelul de mai sus, în primul semestru al acestui an, cele mai multe din trusturile regionale Gostat au obținut rezultate frumoase în ce privește livrările de carne în greutate vie și de ouă. In schimb, planul de livrări pe primul semestru al acestui an nu a fost îndeplinit de multe trusturi la lînă, miere și mai ales la lapte de vacă.

Neîndeplinirea planului de livrări la lapte de vacă se datorește în mare parte faptului că conducerile unor gospodării agricole de stat nu s-au preocupat cu simț de răspundere de asigurarea condițiilor pentru buna hrănire și îngrijire a vacilor de lapte. Există în cadrul aceluiași trust gospodării agricole de stat care și-au depășit sarcinile de plan la lapte, în timp ce altele au livrat cantități foarte mici, influențînd astfel în mod negativ realizarea planului de lapte pe regiune. Să luăm, de pildă, regiunea București, care, după cum se vede, și-a realizat planul pe primul semestru al anului în proporție de 63 la sută. In această regiune, există gospodării agricole de stat ca G.A.S. Chirnogi, care au realizat planul la lapte în procent de 116 la sută, G.A.S. Giurgiu, cu 101 la sută, G.A.S. Mînăstirea, cu 114 la sută, G.A.S. Periș, cu 104 la sută etc. In schimb, G.A.S.-urile Piatra și Manasia nu și-au realizat planul la lapte decît în proporție de 24 la sută și respectiv 37 la sută. Aceeași situație există și în cadrul celorlalte trusturi Gostat din țară.

Trebuie evidențiate gospodăriile agricole de stat Hațeg, regiunea Hunedoara, și Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară care s-au situat fruntașe pe țară la livrările de lapte, prima îndeplinindu-și planul cu 123 la sută, iar a doua, în proporție de 120 la sută.

Interesele economice ale țării cer din partea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor care lucrează în cadrul gospodăriilor agricole de stat, ca în cel de al doilea semestru al anului să depună toată străduința și puterea lor de muncă pentru asigurarea unei îngrijiri și hrăniri cît mai bune a animalelor, astfel încît să poată obține de la ele producțiile de lapte, carne, ouă, planificate pe anul în curs.

Totodată, conducerile gospodăriilor agricole de stat au datoria să ia toate măsurile pentru a se îngriji de asigurarea hranei animalelor în vederea iernii și a primăverii viitoare. Pentru aceasta, trebuie însilozate cît mai mari cantități de porumb, atît din porumbul semănat în culturi duble, cît și din cel destinat pentru boabe, în cazul cînd acesta, din pricina secetei, nu promite să ajungă în faza de maturitate sau nu a legat. Insilozarea porumbului trebuie făcută în apropierea locurilor de consum, în silozuri bine construite, astfel încît să se poată asigura animalelor și îndeosebi vacilor de lapte un nutreț de bună calitate.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Sportivi de la „Recolta" la defilarea de 23 August din Capitală

150 de fete și 200 de băieți au reprezentat asociația „Recolta" la măreața manifestație a oamenilor muncii care a avut loc în Capitală cu prilejul zilei de 23 August. Defilarea tinerelor sportive fruntașe a avut ca temă secerișul și culesul fructelor. Simulînd mișcarea ruperii fructelor din pomi și introducerea acestora în coșulețele purtate pe mînă, sportivele de la „Recolta" au cules o dată cu fructele, în ritm de dans, și aplauzele entuziaste ale asistenței.

Două competiții intercolective la G. A. S. Hălchiu

La G.A.S. Hălchiu, regiunea Stalin, au fost organizate, în cinstea marii sărbători a eliberării patriei, două importante competiții sportive: una de handbal (la care au participat 4 echipe feminine și 4 masculine) și alta de natație. Competițiile au fost deschise numai sportivilor ce lucrează în sectorul socialist al agriculturii.

Au participat la handbal: G.A.S.-urile Rupea, Săcele, Hălchiu și G.A.C. Bod, iar la natație, elemente de la S.M.T. Rîșnov, G.A.S. Dumbrăveni, G.A.S. Hălchiu etc.

Spartachiada de Vară a Tineretului a luat sfîrșit

Pe terenurile complexului sportiv „Dante Gherman" (fost Stadionul Tineretului) au luat sfîrșit, miercuri 22 august la orele 19, finalele Spartachiadei de Vară a Tineretului. Intrecerile au durat 5 zile. Zile de emoție, dar și de avînt tineresc. Cei mai buni sportivi și sportive și-au disputat locurile, fiecare cu dorința de a fi primul clasat la disciplina sa. Meciurile de oină, volei, handbal, probele de atletism și natație s-au perindat unele după altele. Un public entuziast a urmărit și răsplătit cu vii aplauze eforturile inimoase ale celor aproape 1000 concurenți veniți din toate regiunile țării.

Marți 21 august, dimineața, încep să apară primele rezultate. Lucia Păuleț, dactilografă la I.M.S.-Roman execută o săritură în lungime. Pe tabela de marcaj apare rezultatul: 4,63 m. O performanță? Un record senzațional? Nici una nici alta. Și totuși, o realizare de merit. Fiindcă 4,63 m. la săritura în lungime pentru o tînără de 16 ani, care a început să practice sportul abia în acest an, înseamnă mult. Nici o altă concurentă n-a întrecut-o. Lucia Păuleț cucerește victoria o dată cu titlul de campioană a Spartachiadei.

Un alt teren al stadionului, un alt rezultat: echipa de volei din comuna Tulucești, regiunea Galați, este declarată învingătoare. Ea a reușit să se califice în finale alături de voleibaliștii regiunilor Stalin și București.

Intrecerile se succed într-un ritm rapid. Nina Cojan din regiunea Ploești cîștigă proba de ciclism feminin. Ea trece pe lista campionilor alături de atletul Adrian Hargel și ciclistul Erhard Hügel. Nina Cojan practică ciclismul abia din primăvara acestui an. Dar eforturile depuse de ea, precum și sprijinul primit din partea antrenorilor, au făcut din Nina o campioană de mari speranțe. Erhard Hügel nu are nici el o „vechime" prea mare. Pedalează numai din toamna trecută cînd, împlinind vîrsta de 15 ani, a primit de la tatăl său drept cadou o bicicletă.

Printre ceilalți finaliști ai Spartachiadei cităm pe Constantin Carastoian, membru al întovărășirii agricole din comuna Niculițel, raionul Tulcea. Fruntaș în muncă și fruntaș în sport, el se numără printre cei mai buni jucători ai echipei de oină ce reprezintă regiunea Constanța.

Cea mai tînără participantă a competiției a fost Maria Matula din regiunea Timișoara, concurentă la proba de 80 m. plat junioare. Iar cele mai numeroase delegații sportive le-au prezentat Regiunea Autonomă Maghiară și regiunea Suceava.

Miercuri au continuat să apară rezultatele și la celelalte probe ale Spartachiadei. In cadrul concursurilor de atletism au fost înregistrate rezultate remarcabile. Cele mai multe victorii au fost cucerite de sportivii regiunii Stalin. Iată cîteva din aceste rezultate: 100 m. plat senioare: Herta Gundisch (regiunea Stalin) 13 sec. și 5 zecimi; 100 m. plat seniori: V. Moraru (regiunea Constanța) 11 sec. 8 zecimi; 500 m. plat senioare: Olga Zamner (regiunea Stalin) 1 min. 25 sec. 4 zecimi; lungime seniori: Fl. Mureșan (regiunea Stalin) 6,01 m.; greutate seniori: I. Bogoi (regiunea Stalin) 12.43 m.

Competiția de volei băieți s-a încheiat cu victoria echipei Energia Copșa Mică, iar titlul de campioană în competiția de handbal (fete) a revenit formației Flamura Roșie Agnita.

Intr-un cadru festiv a avut loc apoi festivitatea de închidere a competiției. După defilarea coloanelor de sportivi, participanții la Spartachiadă au fost salutați de tov. I. Vaida, vice-președinte al C.C.F.S., care a arătat însemnătatea acestui eveniment sportiv în rîndul tinerilor noștri de la sate și orașe. La sfîrșit, învingătorii competițiilor cuprinse în programul Spartachiadei de Vară a Tineretului pe anul 1956 au primit plachete și numeroase premii constînd din material sportiv.

Intrecerile de volei

Incă odată jucătorii echipei Energia Copșa Mică demonstrează superioritatea paselor, înscriind punctul victoriei.

Buletin Meteorologic pentru zilele de 26, 27 și 28 august

Vreme schimbătoare și relativ răcoroasă cu ploi temporare, mai ales sub formă de averse. Vînt potrivit cu unele intensificări în timpul precipitațiilor.

Temperatura în scădere la început, apoi staționară, va oscila noaptea între 8 și 18 grade, iar ziua va urca între 18 și 29 de grade.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".